

Migranter synger

**Musikalske møder:
Migrantkor i folkekirken rum**

Interviews • Idékatalog • Kontaktinformation

**Tvær-
KULTURELT**
CENTER

Migranter synger

**Musikalske møder:
Migrantkor i folkekirkens rum**

Interviews: Korledere og musikere fortæller
Idékatalog: Sådan gør vi – Case stories
Kontaktinformation

Interviews og redaktion:

Ann Juul Kjestrup
Birthe Munck-Fairwood
Tværkulturelt Center

Grafisk tilrettelæggelse: minigrafisk

Fotos: Side 4: Folkekirkens mellemkirkelig Råd; side 5: Arendt;
side 13: IHCC Aarhus; side 15 og 37: Lars Kjestrup; side 34: Bjarne
Hougaard; side 35: Brøndby Strand Kirke; side 40: Brønderslev Kirke/
Egon Nielsen; side 42: M. Kristoffersen; side 43: Ammitzbøll.
Hvor intet andet er anført: BMF

Statistik: www.nyidanmark.dk
Tal pr. 1. januar 2019

Oplag: 1.200
Tryk: Trykkeriet Friheden

August 2019
ISBN: 978-87-994128-6-0

Udgivet af
Tværkulturelt Center
Ryesgade 68
2100 København Ø
3536 6535
info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

- med støtte fra Den folkekirkelige Udviklingsfond

Om Tværkulturelt Center

Tværkulturelt Center er et folkekirkeligt netværk og ressourcecenter, der i 25 år har hjulpet flygtninge og migranter til en god start i Danmark. Centret er et samarbejde mellem 180 sogne, migrant-menigheder, kirkelige organisationer og lokale mødesteder m.fl.

Læs mere:

www.tvaerkulturelt-center.dk
- fra indvandrere til medvandrere

Indhold

4 Musik og glæde

Clement Dachet

5 Tættere på hinanden

Peter Arendt

7 Interviews: Korledere og musikere fortæller

8 Bashar fra Irak

10 Dan Claudiu fra Rumænien

12 Frank fra Ghana

14 Gloria fra Uganda

16 Jeremiah fra Filippinerne

18 Jinyu fra Kina

20 Okbay fra Eritrea

22 Ruth fra Taiwan

24 Sara fra Sverige

26 Siang fra Myanmar (Burma)

28 Søster Tarsylla fra Polen

30 Eftertanker: At synge fylder hjertet med glæde

31 Idékatalog: Sådan gør vi

Case stories

32 Aarhus: Afrikansk gospel og varme hveder

33 København: Christmas Carol Service

34 Hirtshals: Eritreansk børnekor og kirkefrokost

35 Brøndby Strand: International provstigudstjeneste

36 Ølby: Kirkekoncert med migrantkor

37 Vestsjælland: Konfirmation med afrikansk gospel

38 Østerbro: Korfestival

39 Valby: Middag og musik på tværs

40 Brønderslev: Pinsegudstjeneste med migrantkor

41 Kolding: Toner på tværs

42 Salling: Ukrainsk børnekor

43 Bording: Vindue til en anden verden

45 Kontakt et migrantkor

50 Checkliste · Gode råd

51 Tal og fakta

MIGRANTER SYNGER

I folkekirken er der allerede gode erfaringer med afholdelse af kirkekoncerter med kor fra afrikanske og asiatiske migrantmenigheder. Men der savnes større fokus på, hvordan sang og musik kan bygge bro mellem gammel- og nydanske og fremme den gode integration, der beriger alle parter.

Denne udgivelse har til formål at synliggøre de gode erfaringer og inspirere flere sogne til at inddrage migrantkor og musikere fra nogle af Danmarks over 250 migrantmenigheder i folkekirkens gudstjeneste- og musikliv.

Men hvem er de nydanske kor og musikere, hvad kan de tilbyde - og hvordan får man kontakt?

I første del fortæller nydanske korledere og musikere om deres vej ind i musikken og den kristne tro, og hvad sang og musik betyder for dem og deres menighed.

Anden del består af 12 eksempler på *best practice* fra seks stifter: Sådan gør vi. Hertil gode råd og checkliste til folkekirkelige arrangører.

Den afsluttende oversigt indeholder kontaktoplysninger på 55 kirkekor, sangere og musikere, som kan kontaktes med henblik på medvirken ved kirkekoncerter, gudstjenester eller andre arrangementer.

Musik og glæde

For nogle år siden var jeg involveret i et projekt i Mission Afrika om afrikansk inspirerede gudstjenester. I begyndelsen var det kun mig, der sang og prædikede. Men så begyndte jeg at samarbejde med et afrikansk kor. Pludselig blev gudstjenesten løftet op på et helt andet niveau. Det var fantastisk at opleve. For de kunne synge. De var virkelig gode. Her stod unge mennesker, der kunne deres håndværk, og udstrålede så megen glæde.

Korsang er en smuk måde at præsentere afrikansk kultur på. Med ét bliver kulturen spiselig for danskere. Her er noget, folk kan lide. Migrantkor serverer en ret, der smager godt!

Musik er et sprog, som alle mennesker kan forstå. Derfor kan migrantkor være med til at bringe håb og tro på, at vi kan leve sammen i Danmark og berige hinanden.

Vi bliver alle rigere, når migranter deler det smukkeste fra deres kultur med os.

Clement Dachet
Partnerkoordinator
Mission Afrika
Næstformand i Tværkulturelt Center

Tættere på hinanden

Musik er et universelt fænomen. Men det er ikke et universelt sprog. Jeg kan lære at værdsætte skønheden i en palæstinensisk ortodoks salme, men jeg vil altid være en nordeuropæisk protestant, der lytter til den. Ligesom palæstinenserne altid vil lytte til min musik med mellem-østlige ører.

Alligevel, eller måske netop derfor, er der god grund til at lytte til sange fra andre lande. For gennem musik kan man få en indsigt i andre kulturer, som kun findes her. Når det pludselig går op for mig, at palæstinenserne ikke synger falsk men tværtimod har op mod fem gange så mange intervaller at gøre godt med i forhold til de 12 intervaller, jeg har på mit klaver, kommer jeg tættere på en anden kultur, end det er muligt på nogen anden måde.

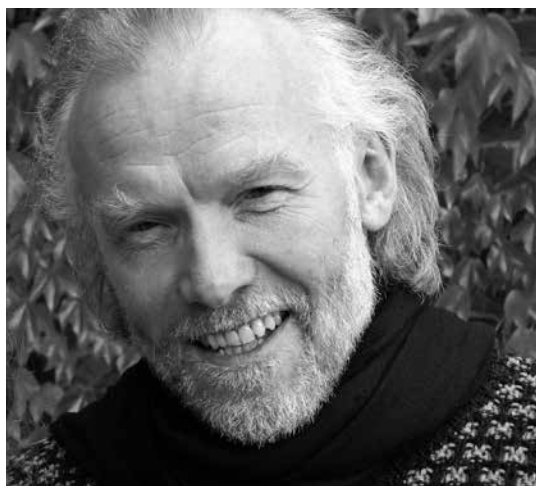
I Haslev Kirke har vi nogle gange inviteret byens eritreanske ortodokse flygtninge til at synge for menigheden juleaften. Netop den aften, hvor vi selv synger de allermest kendte og elskede danske salmer, er det fantastisk at blive mindet om, at vi deler fejringen af Kristi fødsel med millioner af andre kristne. Der kan skrives tusind bøger om ligheder og forskelle mellem de kristne kirker, men det at lytte til hinandens sange giver en dybere erfaring af hinandens tro, end ord kan give.

Netop de kirkelige højtider er oplagte muligheder for at invitere kor fra migrantkirker med andre kristne traditioner til at synge for os eller måske endda sammen med os. For på den måde

bliver vi mindet om, at kristendommen ikke er en dansk opfindelse, men en verdensreligion.

Må denne lille bog inspirere flere til at invitere vores nye kristne naboer til at synge deres sange og salmer for os og sammen med os i folkekirken. Når deres musik har lydt i vores kirkerum, bliver vores kirke også deres kirke.

*Peter Arendt
Organist ved Haslev Kirke*

”

**Gennem musik
kan man få en
indsigt i andre
kulturer, som
kun findes her.**

Peter Arendt

”

**Migrantkor bryder med det, man plejer.
De skaber en anden oplevelse. Deres historik
taler med på en måde, de ikke selv styrer.
For de fortællinger, de bærer med sig,
er også til stede. Her er fremmedheden god.**

*Dorte Kappelgaard, phd-studerende
Udviklingskonsulent i Kirkefondet*

Interviews

Korledere og musikere fortæller

Bashar fra Irak

Kaldæisk kirkekor

BASHAR BEDAWED

- 49 år, uddannet i orientalsk musik ved Bagdad Universitet
- kirkemusiker og korleder i den kaldæiske menighed i Søborg
- født i Nordirak og kom til Danmark som asylansøger i 1997; asyl 2002
- gift med Nihaya Boya Palandar og far til to børn på 14 og 21 år
- bor i Ølstykke

Jeg voksede op i en kristen kaldæisk familie i Ankawa, en lille by i Nordirak, hvor der har boet kristne siden det første århundrede. Om søndagen gik mindst halvdelen af byen i kirke og sang kirkens gamle sange. Til højtidene var der slet ikke plads til alle. Der var altid mennesker i kirkerne. Det var her, man mødte sine venner. Kirken var midtpunktet i vores liv. Jeg har aldrig tvivlet på, at der findes en Gud. Der er én foroven.

Kirken tændte en ild i os. Fra barndommen lærte vi om livet med Jesus, og hvad det vil sige at tro på ham. I kirken følte vi fred i sjælen. Kirken var et samlingspunkt ikke kun i glade dage, men også når der var krig og vi havde det svært. Under krigen mod Iran fra 1980-89 mistede mange unge livet. Folk kom og kondolerede familierne i kirken. Der var mange kondolenceceremonier. Der er meget fra dengang, som jeg aldrig glemmer. Man kan ikke bare slette alt det, man har oplevet. Det kører i tankerne. Specielt om natten. Alle billederne er der stadig.

Efter gymnasiet uddannede jeg mig til musiker og tog en universitetseksamen i orientalsk musik. Men når der er krig, bliver man indkaldt til militæret. Jeg har oplevet tre krige og været soldat i tre år. I en periode var jeg politisk aktiv i et oppositionsparti. Derfor måtte jeg flygte og endte i Danmark. Her fik jeg først kontakt med vores kaldæiske kirke igen, da jeg efter fem år fik asyl og familiesammenføring med min kone og min datter.

Irakere i Danmark

Alle af irakisk herkomst: 33.089
Heraf irakiske statsborgere: 9.914
Heraf født i Danmark: 11.230

I Danmark kan man ikke leve af at spille orientalsk musik, så i dag er musikken en hobby. Men musik har stadig en stor plads i vores liv. Min kone synger i kor i vores menighed i Søborg, og jeg er kirkemusiker og korleder. Vi er overbevist om, at det ikke er tilfældigt, at vi kom til Danmark. Det var Guds hånd. I Danmark har vi fået mulighed for at danne et kor i kirken og bruge de evner, vi har. I begyndelsen var det kun min kone og mig, der spillede og sang. Men da præsten fortalte fra prædikestolen, at der var en uddannet korleder, som gerne ville starte et kor, kom der rigtig mange. Måske har koret også hjulpet nogle med at holde fast ved deres kristne tro. Mange fortæller, at koret giver dem rigtig megen glæde.

I kirken synger vi både på arabisk og kaldæisk. Vi prøver at vælge salmer med mellemøstlige melodier, der passer til liturgien. Når folk hører de gamle melodier, der sidder i hjertet, bliver de virkelig glade. En stor del af gudstjenesten består af vekselsang mellem præsten, koret og præstens hjælpere. Det er utrolig smukt. Vi har også sunget i danske kirker. Det gør vi med glæde. Vi vil meget gerne dele vores kirkesange.

Det var gennem musikken, at jeg selv som teenager fandt tilbage til kirken. Jeg spillede forskellige instrumenter men havde mest brugt min musik i forbindelse med fester og bryllupper. Da jeg var

16 år, fik jeg en invitation fra præsten til at spille for børnene i kirken. Det var ikke almindeligt med klaver i kirken dengang, men præstens invitation ændrede mit liv. Jeg begyndte at spille for konfirmanderne og kunne mærke deres glæde. Pludselig kom der mere liv i de gamle melodier. Senere fik jeg lov at starte et kor i kirken. Det var en succes. Folk kom med stor glæde. Efter gudstjenesterne var vi sammen og lavede sjove ting. Min kone var også med i koret. Jeg var korleder frem til den sidste søndag, inden jeg flygtede. Det var meget hårdt at sige farvel.

Vi håber, at flere unge vil få lyst til at synge i kirkens kor her i Danmark, selv om det er lidt svært for dem på grund af sproget. Mange er født her og taler hverken kaldæisk eller arabisk. Men sprog kan læres. Vi måtte også selv lære dansk, da vi kom til Danmark. Vores kirke er to tusind år gammel. Vi tror på, at kirken vil fortsætte, og beder om, at Gud vil finde en vej. Vi vil gerne være åbne for verden, så de nye generationer kan forstå, hvad kristendom er. Selv om de unge ikke er så trofaste til at komme, betyder det meget for dem at have kirken som samlingspunkt. Vi håber, at kirken kan støtte dem i at finde ud af, hvordan man lever som kristen i verden, men ikke af verden.

” Vi vil meget gerne dele vores kirkesange med danskere.

Bashar Bedawed

Dan Claudiu fra Rumænien

Rumænsk evangelisk kirkekor

DAN CLAUDIU

- 35 år, uddannet kordirigent og musikpædagog
- korleder i rumænsk evangelisk menighed i København
- født i Cluj-Napoca i Rumænien og kom til Danmark i 2014
- arbejder som laborant
- gift og far til to børn på 6 og 3 år
- bor i Kokkedal

Rumænien har næsten alle protestantiske kirker et kor. Det har vi også i vores rumænske menighed i København. Musikken påvirker vores liv og vores holdninger. I kirken synger vi for Gud. Mange fortæller, at de har fået et bedre liv i Danmark, efter at de er begyndt at synge i koret eller bare synge fællessange i kirken.

Jeg voksede op i et meget musikalsk miljø i Transsylvanien. Min far spiller stadig saxofon, og begge mine forældre elsker musik. Under kommunisttiden var det meget svært for dem, men alligevel formåede de at give deres børn musikken som gave. Vi er fem søskende, der alle har gået på musikgymnasium og stadig synger og spiller. I dag er vi alle veluddannede med stabile familier.

Min familie er evangeliske kristne. Da jeg var barn, kom vi i en pinsekirke med en søndagsmenighed på mellem 200 og 300. Musikken var en vigtig del af gudstjenesten. Jeg spillede klaver, og da jeg var 16 år, blev jeg korleder. Efter gymnasiet studerede jeg på musikakademiet i tre år. På det tidspunkt var jeg blevet i tvivl om min tro. Eksisterede Gud virkelig? Mens jeg ledte efter svaret, begyndte jeg at læse på et teologisk institut i Bukarest. Det var rigtig godt for mig at fordybe mig i teologien, men der gik nogle år, før jeg igen kunne sige, at jeg havde en stærk tro. Siden har jeg ikke været i tvivl.

Rumænere i Danmark

Alle af rumænsk herkomst: 32.049
Heraf rumænske statsborgere: 30.655
Heraf født i Danmark: 3.506

For fem år siden fik jeg arbejde i Danmark gennem en ven og flyttede herop sammen med min kone og vores lille søn. I vores land er der nogle problemer, så vi ville gerne arbejde i udlandet. Det første år gjorde jeg rent. Senere fik jeg arbejde som laborant. Rumænere er den slags mennesker, der kæmper for deres liv og familie. Vi er rigtig mange, som har kæmpet rigtig meget.

Da vi først kom til Danmark, besøgte vi en dansk kirke et par gange, men det var lidt svært for os med et lille barn. Senere fandt vi den rumænske evangeliske menighed, hvor der var mange unge familier som os med små børn. Det blev vores kirke.

Rumænere elsker at synge. I Rumænien havde jeg været korleder i 14 år. I Danmark længtes jeg efter at få et kor igen. Derfor blev jeg meget glad, da menigheden foreslog, at vi oprettede et kor. De havde virkelig lyst. I dag har vi et blandet kor med 15-20 medlemmer, et mandskor med seks-otte medlemmer, et børnekor og et worship band med trommer, guitar og klaver. Nogle har lidt erfaring fra Rumænien, mens andre først er begyndt at synge i kor i Danmark. Vi er to-tre korledere, for jeg vil gerne have, at der er flere, der kan bære korene og vores band. Vi synger både nye og gamle sange. Som regel øver vi inden det ugentlige bedemøde i kirken. Vi bor spredt over

et stort område, så det kan være svært at samle folk, også fordi nogle skal arbejde om søndagen. Men hvis man vil synge i kor, er det vigtigt, at man mener det seriøst og kommer til prøverne.

De fleste søndage synger vi til gudstjenesten i vores kirke, og derudover har vi også sunget i danske kirker og til en international julekoncert. Vi vil gerne ud og opleve noget nyt. Vi kan både synge på rumænsk og engelsk og lidt på dansk. I Rumænien er det vores tradition at tage rundt og synge i folks hjem op til jul. Det gør vi også her i Danmark. Så står vi 20-30 rumænere i en opgang og synger rumænske julesange!

Jeg ønsker, at mennesker må møde Jesus gennem vores sang. Derfor siger jeg til koret, at det er vigtigt, at de tror og forstår de ord, vi synger. Vores sang skal være ord til Gud og føre os ind i Guds nærvær. Ordene skal komme fra hjertet. Så bliver musikken en *life song*. Folk kan mærke, om vi lever de ord, vi synger, og om vi har en passion for Jesus Kristus.

Gud har gjort mange ting for mig. Som korleder kan jeg gøre noget med musik for Gud. Jeg vil gerne arbejde videre med vores kor. Min kone og jeg har gode jobs her og er meget tilfredse med vores liv. Vi vil gerne blive i Danmark og er taknemmelige, fordi vores Gud tager sig af os.

” Folk kan mærke,
om vi lever de
ord, vi synger.

Dan Claudiu

Frank fra Ghana

Internationalt gospelkor

FRANK APPIAH

- 41 år, pædagogassistent i vuggestue
- præst/korleder i den internationale menighed International Harvest Christian Center i Aarhus
- født i Ghana og kom til Danmark i 1992
- gift og far til to børn
- bor i Aarhus

Jeg er først og fremmest præst. Og så har Gud givet mig den opgave at arbejde med kirkens gospelkor.

Man kan sige, at jeg altid selv har skullet finde ud af mit liv. Jeg voksede op hos en onkel i en lille landsby i Ghana. Mine forældre rejste til Tyskland, da jeg var to år. Senere blev de skilt, og min far flyttede til Danmark. Da jeg var 14 år, kom jeg herop for at bo hos min far. I Danmark var alt anderledes. Jeg vidste ikke længere, hvem jeg selv var. Jeg havde tidligt en oplevelse af, at Gud ville bruge mig til noget særligt, men i mange år havde jeg ikke nogen at dele mine tanker med.

Fra Ghana var jeg vant til at gå i kirke, men i Danmark gik der nogle år, inden jeg fik kontakt med en præst. Præsten kom også fra Ghana og havde stiftet en kirke i København. Jeg begyndte at komme i hans kirke og følte mig meget velkommen. Jeg kunne mærke, at Gud var der. I kirken var der bare plads til mig. Jeg var vant til at skulle gøre mig fortjent til alt, men sådan var det ikke her. Efter en tid gav jeg mit liv til Jesus med alt, hvad der var i mit hjerte.

Jeg har altid været glad for musik og elsket at danse. I landsbyen, hvor jeg voksede op, var musik noget, vi selv lavede. Da vores kirke i Danmark manglede musikere, bad jeg Gud om at lære mig at spille, så jeg kunne hjælpe. Efterhånden lærte jeg at spille congatrommer og klaver. Sange

Ghanesere i Danmark

Alle af ghanesisk herkomst: 2.853

Heraf ghanesiske statsborgere: 1.483

Heraf født i Danmark: 624

er som en trosbekendelse. De har et budskab. Musik går lige ind i hjertet.

I 2004 var jeg med til at starte en ny menighed op i Aarhus, og nogle år senere blev jeg ordineret som præst. I dag holder jeg gudstjeneste hver søndag for omkring 70 børn og voksne. Cirka halvdelen er afrikanere, mens resten kommer fra lande som Polen, Rumænien, Ukraine og Filippinerne. Nu overvejer jeg at tage en professionsbachelor i kristendom, kultur og kommunikation. Jeg vil gerne lære mere teologi, så jeg kan blive en bedre præst. Som præst brænder jeg for at dele Guds Ord - også med danskere. Mange er søgende, men uden Jesus Kristus oplever mennesker ikke den fulde glæde.

For tre år siden gik jeg aktivt ind i kirkens kor. At dele Guds Ord gennem musik er en del af vores vision. Derfor bruger vi megen tid på at træne sangere og musikere. I dag har vi et godt kor med 5-10 sangere, der elsker at synge. I begyndelsen sang vi mest afrikansk musik, men nu synger vi meget international gospel og worship songs fra kirker som Hillsong. Vi ønsker at skabe en atmosfære, hvor der er plads til Guds Ånd.

Vi tager gerne ud og synger i kirker og på plejehjem. En gang om året synger vi i Lukaskirken i Aarhus. Bagefter spiser vi varme hveder sammen. Danskerne fortæller, at de er glade for at se migranter, der har klaret sig godt. Mange danskere tænker negative ting om udlændinge,

men når vi kommer og synger, møder de nogle, der ikke er sådan, som medierne siger.

Som afrikanere må vi ikke glemme, hvor vi kommer fra. Jeg er glad for, at jeg kommer fra Afrika. Selv om mange synes, at jeg er meget dansk, betragter jeg ikke mig selv som dansker. Med mit arbejde som pædagogassistent i en vuggestue er det en stor fordel at have flere kulturer. Børnene elsker, når jeg spiller trommer, danser og synger med dem - ofte danske sange til afrikanske melodier. Jeg er meget åben og har lært at tilpasse mig. Når man ved, hvordan man gør her, bliver mange ting lettere.

Selvfølgelig er der teologiske forskelle mellem migrantkirker og folkekirken, men forskellene står ikke i vejen for fællesskab. I vores menighed beder vi meget for folkekirken. Hver dag har vi bøn på Skype, hvor vi beder om, at flere danskere må komme tilbage til kirken, så kirkerne ikke står tomme. Den danske tanke om en kirke på hvert gadehjørne i alle byer synes jeg er utrolig smuk.

For os afrikanere er kristendom liv og personlig erfaring. Når danskere hører os synge, siger mange, at vi har noget, som folkekirken mangler. Men vi har også brug for den teologiske uddannelse, som folkekirken er god til. Her kan vi lære noget. Derfor har folkekirken og migrantmenigheder brug for hinanden.

**” Sange er som en
trosbekendelse.
De har et budskab.**

Frank Appiah

Gloria fra Uganda

Afrikansk kirkekor: Church on the Rock

GLORIA NSHUTI

- 28 år, BA i kemi og molekylær biologi og masterstuderende i farmateknologi
- korleder i den østafrikanske menighed Church on the Rock
- født i Uganda og kom til Danmark i 1991
- gift med Enock Nshuti og mor til Lucas på tre år
- bor i Bellahøj

Kirken har altid været en del af mit liv. Min farfar var både politiker, forretningsmand og præst og startede en pinsekirke i Uganda i begyndelsen af halvfjerdserne. Da jeg var syv år, grundlagde min far sin egen kirke her i Danmark. Han kom hertil som politisk flygtning for snart 30 år siden og er egentlig uddannet jurist, men han oplevede, at Gud kaldte ham til at være præst. Siden kom hele familien – min mor og os fem søskende – i min fars kirke hver søndag. Som præstens børn havde vi ikke noget valg. Vi er ligesom født med en kontrakt!

Sang og musik har altid fyldt meget i vores familie. Både derhjemme og i kirken har vi sunget alt muligt. Jeg begyndte tidligt at synge i kirkekor, og efter nogle år blev jeg kastet ud i at spille klaver, da vores kirke manglede musikere. Jeg fik klaverundervisning i nogle måneder, hvor jeg lærte noder, men det var meget klassisk og ikke rigtig mig. Siden har jeg spillet efter gehør. Man kan sige, at jeg lærte at spille ved at gøre det. I dag spiller og synger jeg stadig efter gehør. Jeg har et godt øre!

For fem år siden overtog jeg kirkens kor efter min storesøster, der gik på barsel. Af flere grunde var det oplagt, at det skulle være mig. I begyndelsen var det ret hårdt. Det er ikke nemt at lede mennesker – og især ikke, når de fleste er ældre end en selv.

Ugandesere i Danmark

Alle af ugandesisk herkomst: 1.882
Heraf ugandesiske statsborgere: 914
Heraf født i Danmark: 389

Men jeg kunne mærke, at det nok var meningen, og valgte at se positivt på det. Jeg fik fuld opbakning fra min mand, der også synger i koret.

For os handler det om at tjene Gud. Det gør vi bedst ved at synge. At folk så også bliver velsignet, og at vi fortsat bliver inviteret ud, er bare et ekstra plus, som vi er taknemmelige for og ydmyge overfor. Jeg fortæller koret, at det ikke kun handler om at synge godt. Det vigtigste er, hvor dit hjerte er. Din sang skal være en måde at udtrykke din glæde over det, Gud har gjort for dig. Vores mål er, at folk må forstå, at det hele handler om Gud og Jesus. Vi synger ikke bare for at blive populære. At synge skal de fleste nok få lært. Selv dem, der i begyndelsen ikke kunne ramme en tone, er altid endt med at kunne synge et vers rent helt alene. Men det kræver, at man er seriøs. Koret er ikke noget, man bare vandrer ind og ud af. Vi øver tre timer hver lørdag aften. Men koret er også et fællesskab af unge, hvor vi har det sjovt sammen, og hvor vi prøver at skabe frirum til, at den enkelte kan være sig selv.

Vi er først og fremmest et kirkekor, der synger til alle søndagsgudstjenester. Derudover giver vi 8-10 koncerter om året. Vi tager også gerne ud og synger til gudstjenester i andre kirker. Det er

godt at komme ud og få netværk. Mange danskere fortæller, at vores musik giver et løft. Jeg husker to damer, der efter en koncert kom hen til mig og sagde, at de kunne mærke, at vores musik kom helt indefra. Mange giver udtryk for, at vores musik rører ved dem.

Folkekirken og migrantkirkerne kan noget forskelligt. Mange folkekirker efterspørger mere liv i kirken. Hvordan holder I på de unge, spørger de. Koret er en del af vores svar. Vi har nogle stærke unge, der er rigtig glade for at komme i kirken. Folkekirken kan give os en platform, hvor vi kan dele den oplevelse, vi har med Gud, med andre danskere.

Selv om jeg er dansk statsborger, vil jeg ikke kalde mig dansker. Jeg er jo vokset op med afrikanske forældre, og inderst inde er jeg afrikaner. Det er jeg stolt af. Man kan bidrage til et samfund på mange forskellige måder. Vores gospelmusik kan være med til at skabe den gode opmærksomhed. Som afrikanere bor vi i et land, hvor vi er anderledes. Men rigtig mange danskere kan godt lide gospel. Og når man så kommer med et afrikansk twist, er det noget, der bygger bro.

” For os handler det om at tjene Gud. Det gør vi bedst ved at synge.

Gloria Nshuti

Jeremiah fra Filippinerne

Filippinsk kirkekor

JEREMIAH LORENTZEN

- 47 år, uddannet pædagog og instruktør i wall climbing
- korleder i Copenhagen Bethel Missionary Baptist Church
- født på Filippinerne og kom til Danmark i 1984
- gift og far til to børn
- bor i København

Musik har altid fyldt meget i mit liv. Så længe jeg kan huske, har jeg lyttet til musik. Min mor er også meget musikminded og elsker at synge. Da jeg gik i 4. klasse, fik jeg lov at få guitarundervisning på musikskolen, og det var bare det helt rigtige for en dreng som mig, der elskede musik. På skolen var jeg med til at oprette et band sammen med nogle venner, hvor vi spillede gigs og rock-and-roll. Jeg var med i bandet, indtil det blev opløst, da jeg gik i 10. klasse.

Jeg er født på Filippinerne, men i dag føler jeg mig meget dansk. Jeg har boet i Danmark, siden jeg var 12 år. Min mor giftede sig med en dansk mand, der inviterede hende til Danmark, og så fulgte jeg med og blev adopteret af min danske far. Mine forældre blev skilt, da jeg var lille, så jeg har aldrig kendt min biologiske far. Det var ikke så svært for mig at falde til i Danmark. Selvfølgelig var det hele meget anderledes her, men jeg fik hurtigt venner. Det hjalp nok også, at jeg blev rigtig god til rollerscating.

Fra Filippinerne var jeg vant til at gå i kirke. Jeg gik i kirke, fordi min mor gik i kirke. I Danmark kom min mor i en menighed, hvor der var mange andre filippinere, så der kom jeg også. Fordi jeg var glad for musik, fik jeg lov at synge i kirkens kor. Jeg begyndte at hjælpe korets leder og pianist og fik også lov at prøve at lede koret. Senere blev jeg forsanger i kirkens band.

Filippinere i Danmark

Alle af filippinsk herkomst: 12.470
Heraf filippinske statsborgere: 8.806
Heraf født i Danmark: 1.383

Jeg takker Gud for det talent, han har givet mig. Jeg er ikke professionel musiker, men jeg har altid ønsket at udvikle og bruge mit talent. På HF havde jeg musik på højniveau, og på pædagogseminariet fik jeg klaverundervisning i nogle år. Som musiker og kordirigent er jeg taknemmelig for, at jeg har den faglige baggrund.

Gud former mennesker og kan forandre vores liv. Det tror jeg meget på, for det har jeg selv oplevet. Efter at jeg mødte min kone, der også er fra Filippinerne, er min tro blevet stærkere. Jeg har lært Gud bedre at kende og føler mig meget velsignet.

Af natur er jeg ret genert, men koret har lært mig at overvinde min generthed. I koret har vi et stærkt sammenhold. Filippinere er gode til at være der for hinanden og hjælpe hinanden. Når vi forbereder en koncert, er det hårdt arbejde, men jeg minder altid koret om, at vi synger til Guds ære. Vi gør det for ham. Jeg beder Gud om, at budskabet i vores sange må nå folks hjerter, så de forstår, at der er en Gud, og at vi har en frelser.

Koret øver en gang om ugen og synger i kirken hver søndag til gudstjenesten. Derudover giver vi 10-12 koncerter om året, hvor vi synger international gospel og filippinske folkesange. Vi ser det som vores tjeneste for Gud. Når vi synger, får vi en masse positiv feedback. Jeg giver altid Gud æren,

for vi var aldrig nået så langt uden Guds hjælp. Når jeg er på ferie i Filippinerne, bruger jeg meget tid på at lytte til musik for at få ny inspiration til koret, så vi kan udvide vores repertoire.

I dag består koret både af filippinere, der har boet her i mange år, og nogle, der kun er her i kortere tid. En del arbejder som au pairs. At synge i koret hjælper dem med at blive integreret og få netværk. Samtidig vil vi gerne nå ud til filippinere, der ikke kender Gud. Mange har et hårdt liv her. De har forladt familie og børn og er rejst 11.000 kilometer til et fremmed land for at arbejde, så de kan hjælpe deres familie. Det gør man ikke for sjov. Alligevel er filippinere gode til at have det sjovt sammen. Selv når livet er hårdt, bevarer mange glæden over livet.

Jeg tænker meget på korets fremtid og prøver at inddrage børnene og de unge. Mange af de unge er meget musikmindede. Korets musikere er alle unge fra menigheden, der spiller klarinet, violin og trommer. To af de unge synger også i Københavns Drengekor. Det er krævende at skulle inspirere de unge og give dem opgaver, der kan fastholde deres interesse, men det er meget vigtigt at opmuntre den næste generation til at bruge deres talenter. De unge er korets fremtid.

” Jeg minder altid koret om, at vi synger til Guds ære.
Jeremiah Lorentzen

Jinyu fra Kina

Kinesisk violin

JINYU LING

- 55 år, uddannet violinist/erhuspiller fra Anhui University i Kina og tidligere viceprofessor ved Shaoxing University
- arbejder som social- og sundhedshjælper
- medlem af LING Ensemble
- født i Kina og kom til Danmark i 2007
- bor i Odense sammen med sin danske mand og to sønner på 25 og 8 år

Min musik er en del af min identitet som kineser. Jeg begyndte at spille kinesisk violin, da jeg var 8 år. Min første lærer var min far. Jeg spiller erhu - en tostrengt violin, hvor buen er fastgjort mellem strenge. Som 17-årig blev jeg optaget på universitetet, og siden har musikken været en livsnødvendighed for mig.

Det var en koncertturné til Danmark med et kinesisk orkester, der åbnede vejen for, at jeg i 2004 blev tilbudt et års ophold i Odense, hvor jeg arbejdede som gæstelærer og sideløbende blev uddannet klaverstemmer. Her mødte jeg min danske mand, der er organist. Da vi blev gift, opgav jeg mit professorat i Kina og flyttede til Danmark med min ældste søn.

I Danmark kan man ikke leve af at spille og undervise i kinesisk violin, så jeg uddannede mig til social- og sundhedshjælper. Selvfølgelig tjener jeg ikke så meget som i Kina, men med min danske uddannelse kan jeg hjælpe ældre mennesker. Hvis man kun fokuserer på penge, ser man ikke livets egentlige mening.

Musikken vil altid være en stor del af mit liv, selv om jeg ikke længere lever af min musik. Min far spillede klaver og violin og var meget kunstnerisk og kreativ. Han lærte mig, at bøger, kunst og musik har stor betydning for vores liv. Det handler om livskvalitet.

Kinesere i Danmark

Alle af kinesisk herkomst: 14.551

Heraf kinesiske statsborgere: 10.859

Heraf født i Danmark: 2.435

Når jeg øver mig hjemme i min stue, går mine tanker langt væk til Kina. Billederne kommer af sig selv inde i mit hoved - billeder af mennesker, natur og landskaber. Kinesisk musik er meget beskrivende og meget smuk. Danskere fortæller, at min musik går lige til hjertet. Nogle får tårer i øjnene. Tusind tak, siger de. Det er musik fra hjerte til hjerte.

Som musiker ønsker jeg at vise danskerne det bedste fra mit land - men ikke bare overfladecharme. Kinesisk musik rummer dybe tanker, der kan give trøst og gode følelser. Gud har skabt alle mennesker, og jeg tror på, at smuk musik er Guds sprog til alle menneskers hjerter.

Jeg vil gerne dele mit liv med danskerne. Som barn af forældre, der faldt i unåde under kulturrevolutionen i Kina fra 1966-1976, har jeg set sider af tilværelsen, som de fleste danskere kender meget lidt til. Min mor var godsejerdatter og voksede op i en meget rig familie, men da kommunisterne kom til magten i 1949, blev al deres jord konfiskeret. Da kulturrevolutionen startede, kom min far i fængsel, og vi blev sendt ud på landet. I de seks år, han var i fængsel, måtte min mor arbejde meget hårdt. Som barn var jeg næsten altid sulten. Vi havde kun lige mad nok til at overleve.

Først da min far kom ud af fængslet og igen begyndte at arbejde, fik jeg mulighed for at få undervisning i violin. Efterhånden kom musikken

til at fylde mere og mere. Da jeg var 16 år, fik vi kontakt med min fars meget respekterede tidligere professor, der havde været i fængsel i 22 år på grund af sin kristne tro. Han formidlede, at jeg kom til optagelsesprøve på universitetet, og som ung musikstuderende kom jeg ofte i hans hjem. Når han fortalte, at der er en Gud, troede jeg på ham. Jeg fik en bibel og læste meget i den, selv om det ikke var lovligt dengang. Mine forældre havde lært os børn, at vi skulle være ydmyge, have et godt hjerte og støtte de svage. Sådan levede de selv. Det budskab genfandt jeg i Bibelen, og i 1994 blev jeg døbt i en husmenighed. På det tidspunkt var jeg viceprofessor ved et anerkendt universitet. I menigheden læste vi fra Bibelen, bad og sang. Det var ikke lovligt, så vi var meget stille og lukkede alle vinduerne.

Selv om Danmark er et kristent land, ser det for mig ud som om mange danskere er ved at miste deres tro. Det er synd for danskerne og for det danske samfund. Måske har danskerne det så godt, at de tror, at de ikke har brug for Gud. Men det er en forkert tanke. Når man mister sin tro, mister man fred i hjertet. Jeg har oplevet det modsatte. Jeg voksede op i et samfund uden tro, men siden jeg blev kristen, har jeg fået mere og mere fred i mit hjerte. Den erfaring vil jeg gerne dele med danskerne gennem min musik.

**” Smuk musik er
Guds sprog til
alle menneskers hjerter.**

Jinyu Ling

Okbay fra Eritrea

Eritreansk-ortodoks kirkesang

OKBAY TEKLEMARIAM TEWELDE

- 24 år, studerende på teknisk skole (VVS energi)
- diakon i den eritreansk-ortodokse kirke
- født nær Asmara i Eritrea og kom til Danmark som asylansøger i 2014; asyl 2015
- bor i Hørning ved Aarhus

Min kristne tro betyder alt for mig. Jeg blev døbt i den ortodokse kirke, da jeg var 40 dage gammel, og har altid troet på Gud. Når man er døbt, hører man Gud til. I min familie gik vi i kirke hver søndag. Meget tidligt søndag morgen kom min mor og bankede på døren: "Stå op!" Aftenen før havde hun lagt nyvasket tøj frem til mig og mine søstre. Hos os har man hvidt tøj på i kirken. Det symboliserer noget rent. I kirken var der en masse andre børn, så det var aldrig kedeligt. Vores kirke har en meget stor og gammel sangskat. En gudstjeneste er noget, vi synger og messer, bortset fra præstens prædiken. Tekster og melodier bliver sunget ind i os, fra vi er børn. Som voksne sidder de fast i vores hjerte.

Da jeg var 16 år, blev jeg indviet til diakon. Min morfar insisterede på, at jeg skulle gå den vej. Først havde jeg ikke lyst. For at blive diakon skal man gå i en særlig kirkeskole hver eftermiddag i to år, hvor man læser Bibelen og andre bøger og lærer kirkens gamle sange og melodier. En diakon skal kunne rigtig mange sange og salmer fra Det Gamle Testamente udenad. Heldigvis hjalp min far og mor mig, så det var ikke så svært for mig. Efterhånden mærkede jeg, at Gud talte til mit hjerte. Gud ville, at jeg skulle være diakon. Diakoner bliver indviet ved en særlig gudstjeneste, hvor biskopper overhører de nye diakoner. Man skal bestå en eksamen med mange spørgsmål og vise,

Eritreanere i Danmark

Alle af eritreansk herkomst: 6.563

Heraf eritreanske statsborgere: 6.290

Heraf født i Danmark: 924

at man kan synge kirkens liturgi. Jeg kan huske, at jeg var meget nervøs. Kunne jeg svare rigtigt? Kunne jeg synge rigtigt? Heldigvis lavede jeg ikke fejl. Da jeg var færdig, slog biskopperne korsets tegn for min pande og velsignede mig. Bagefter holdt kirken en fest for os. Derhjemme lavede min mor en masse injerra og wått (vores nationalret), og mange mennesker kom og sagde til lykke.

De fleste eritreanere i Danmark er flygtninge. For os betyder kirkens sange noget særligt. Vi har alle oplevet meget dårlige ting på vej til Europa. Selv rejste jeg gennem Sahara i to uger. Vi havde ikke nok mad og vand. Nogle døde undervejs. I ørkenen så jeg mange ting. Fra Libyen sejlede vi i fire dage, inden vi nåede Italien. Vi var 400 mænd, kvinder og børn i en lille båd. Vi havde ingen kaptajn. Der var kun os. Ude på Middelhavet sang vi de gamle salmer fra vores kirke og bad til Gud. Vi kunne ikke finde vej og blev ved med at synge og bede. Gud hjalp os. Ingen druknede. Men siden dengang har jeg ikke kunnet lide stort vand.

Jeg var blandt de første eritreanere, der kom til Danmark i 2014. Efter syv måneder fik jeg asyl og blev flyttet til Skanderborg Kommune. Her hørte jeg om en etiopisk-ortodoks menighed, der holdt gudstjenester i Aarhus. Jeg blev meget glad. Selv om etiopiere og eritreanere ikke taler samme sprog, kommer vi fra den samme kirke. I den etio-

piske kirke mødte jeg mennesker, der forstod mig. Senere kom flere eritreanere til, og efterhånden blev vi så mange, at vi havde brug for vores egen kirke. Vi fik lov at låne Møllevangskirken, hvor vi i dag holder gudstjeneste en gang om måneden. Vi er meget taknemmelige.

I Danmark vil vi gerne dele vores kirkesange og traditioner med danskerne. Alle er meget velkomne til vores gudstjeneste, der varer tre-fire timer og består af vekselsang mellem præster, diakoner og menighed. I kirken bruger vi tromme og somme tider en særlig trompet - ikke andre instrumenter. Efter gudstjenesten øver vi nye salmer. Vi vil gerne synge vores salmer i danske kirker. Vi kan synge Fadervor eller trosbekendelsen på vores gamle kirkesprog geez eller på vores sprog tigrinya. Vi kan også synge kirkesange, der passer til forskellige højtider.

Vi har været kristne i mange hundrede år. Gud har ikke forladt os. Når jeg synger i kirken, kan jeg mærke mange følelser. Det er jo alt sammen ord fra Bibelen. Vores salmer rummer hele menneskelivet og har hjulpet os i generationer. Somme tider tænker jeg, om Gud måske vil, at jeg en dag skal læse teologi og blive præst. Men jeg har ikke travlt. Først skal jeg være færdig med min uddannelse. Gud vil vise vej.

” Kirkens gamle salmer har båret os i generationer og rummer hele menneskelivet.

Okbay Teklemariam Tewelde

Ruth fra Taiwan

Kinesisk evangelisk kirkekor

RUTH CHIA-YING LEE

- 33 år, operation specialist og MA i Digital Culture
- korleder og pianist i Chinese Church in Copenhagen
- født på Taiwan og kom til Danmark som masterstuderende i 2010
- bor i København

Sang og musik har altid været en stor del af mit liv og min erfaring med Gud. Min familie tilhører det kristne mindretal på Taiwan, hvor størstedelen af befolkningen er buddhister eller taoister. Da jeg var barn, var det almindeligt, at kristne tog ud og sang julesange på hospitalerne i december. Mange taiwanesere kender ikke den kristne jul. Vi ville gerne bruge vores kristne sange til at vise, at julen handler om Jesus Kristus.

På Taiwan har korsang stadig en stor plads i kirker med vestlige traditioner som den lutherske og den presbyterianske. Min familie tilhører en presbyteriansk kirke med omkring 200 medlemmer. I søndagsskolen lærer børn tidligt at synge, og mange voksne synger i kirkekor. Voksenkoret synger hver søndag inden prædiken som en del af gudstjenesteliturgien.

Jeg begyndte at spille klaver, da jeg var fem år gammel. Min mor tænkte, at musikken ville være en hjælp for mig til at tjene Gud senere i livet. Min bedstemor spillede også klaver og opmuntrede os til at synge kristne sange. Derhjemme stod vi ofte rundt om klaveret og sang, mens hun spillede. Mine forældre sang også i kor, og somme tider lavede vi små familiekonserter.

Da jeg var 11 år, begyndte jeg at akkompagnere de andre børn på klaver i kirkens

Kinesere og taiwanesere i Danmark

Alle af kinesisk/taiwanesisk herkomst: 14.551/462

Heraf statsborgere i Kina/Taiwan: 10.859/274

Heraf født i Danmark: 2.435/49

børnekor. Alle børn var velkomne til at synge i koret fra 8-års alderen, også selv om de ikke kom fra kristne familier. I kirken fik de sangbøger og uniformer. Koret øvede en gang om ugen og sang ofte ved gudstjenester i kirken. Jeg sang også i skolens kor og deltog i korkonkurrencer med kor fra andre skoler. Da jeg kom på universitetet, fortsatte jeg med at synge i universitetskoret og spille klaver.

Jeg kom til Danmark for ni år siden gennem et masterudvekslingsprogram. Da jeg hørte, at den kinesiske kirke i København manglede en pianist, tilbød jeg at hjælpe. Fra Taiwan havde jeg mange års erfaring med kor, så jeg fik også lov at hjælpe med koret, der ledte menighedssangen om søndagen. I dag består koret af 10-12 personer, der øver en gang om måneden. For os er det en måde at tjene Gud på, hvor vi giver vores tid og vores talenter. Koret synger både klassiske kinesiske salmer, som jeg husker fra min barndom, vestlige sange i kinesisk oversættelse og nyere kinesiske lovsange. Nogle af sangene har jeg selv komponeret. Jeg har skrevet sange, siden jeg var 16 år, og flere er udgivet på Taiwan. Gennem musikken kan jeg udtrykke mine tanker og følelser – både glæde, sorg og bekymringer. Jeg er meget taknemmelig for, at jeg har fået musikken som en gave fra Gud.

Nogle gange om året bliver vi inviteret til at synge i danske kirker. Det vil vi meget gerne. Det har

været en øjenåbner for vores menighed, hvor mange ellers ikke ville besøge en dansk kirke. Vi er også vært for en kinesisk middag på tværs i en dansk kirke en gang om året, hvor vi præsenterer vores kirke og synger kinesiske lovsange. Vi vil gerne vise danskere, hvordan kinesere tilbeder Gud, og at der er mange forskellige måder at lovsynge Gud på. Sidste år blev vi inviteret til at synge ved en korfestival i den svenske kirke. Det var en god udfordring for koret. Vi prøvede at finde sange, der lød meget kinesiske, og som samtidig kunne skabe den atmosfære, vi gerne ville. Det var meget interessant og inspirerende for os at møde andre migrantkor. De var meget dygtige, så vi fik lyst til at øve os endnu mere!

Musik rører ved noget i mennesker på tværs af alle forskelle mellem os. Vores kinesiske menighed består af mennesker med meget forskellig baggrund. Nogle har været kristne hele deres liv. Omkring en tredjedel af menigheden har aldrig været i en kirke før. Nogle er først blevet døbt her. Alt er nyt for dem. Nogle har boet i Danmark i mange år. Andre er lige kommet for at studere eller arbejde. Vi har både familier med børn, ældre og pensionister og en stor gruppe unge studerende. At synge skaber en afslappet atmosfære og binder os sammen. Kinesere elsker at synge og danse. Vores lovsange kan både være stille og inderlige og meget livlige. Sange rører ved kineseres hjerter. Derfor bruger vi også sang og musik til at invitere kinesere, der ikke kender kirken.

” Vi vil gerne vise danskere, hvordan kinesere tilbeder Gud.

Ruth Chia-Ying Lee

Sara fra Sverige

Svensk luthersk kirkekor

SARA HJORT

- 33 år, uddannet organist, korleder og sanger
- kirkemusiker, kantor og korleder i Svenska Gustafs-kyrkan i København
- født i Sverige og kom til Danmark i 2017
- gift og bor på Østerbro

For mig er jobbet som kirkemusiker og korleder i Svenska Gustafskyrkan i København opfyldelsen af en længe næret drøm. Jeg har altid haft lyst til at arbejde i udlandet. Nu har jeg fået chancen. Og så er stedet meget attraktivt. Kirken har meget fine lokaler, der inspirerer til musikliv.

Musik har altid været en del af mit liv. Min far er præst, og som barn sang jeg i børnekor i kirken. Derhjemme sang vi også meget. Som 18-årig var jeg på et musikalsk udvekslingsbesøg på Cuba sammen med andre unge fra den svenske kirke. Det var en kæmpe oplevelse både menneskeligt, kulturelt og musikalsk. Senere underviste jeg på en kristen skole i Indien i seks måneder. Her lærte jeg noget om, hvordan man kan bruge musikken som et redskab på tværs af kulturer og få nye venner.

Som kirkemusiker i en udlandskirke bliver man meget bevidst om, at hjemlandets sange og musik er en vigtig del af et menneskes identitet. I vores kirke er der stor interesse for at synge i kor. Vi har både et kirkekor og et gospelkor. Når man rejser ud, opdager man, hvilken skat man selv har. Det gælder både tekster og melodier. At synge sammen skaber en oplevelse af fællesskab og sammenhold, som man ikke tænker så meget på, når man er i sit eget land. Sange, der knytter sig til højtiderne, får ny betydning. Ikke mindst julesange er

Svenskere i Danmark

Alle af svensk herkomst: 16.449
Heraf svenske statsborgere: 16.113
Heraf født i Danmark: 2.170

det vigtigt at synge på sit eget sprog. Sange fremkalder minder og giver identitet. Man mærker, at man har rødder og hører til et sted.

Samtidig vil vi som svenskere gerne dele vores tradition med andre. Alle er velkomne i vores kirke. Her er vi hjemme. Men vi tager også gerne ud og synger i andre kirker. Sidste år sang vi blandt andet til en international carol service. Når man bor i udlandet, er det vigtigt at få lov at vise, hvem man er, og at man har noget værdifuldt med fra sit hjemland. Selv er jeg uddannet sanger og synger gerne solo.

Jeg har altid interesseret mig for forskellige kulturer. Det er en interesse, jeg har fra min slægt. Min far voksede op i Etiopien som søn af svenske missionærer. Der er ikke noget modsætningsforhold mellem at være bevidst om sine egne rødder og at være åben over for andres kultur og traditioner. Tværtimod. Ved at forstå og værdsætte sin egen kultur får man også en forståelse for andres kultur. Man opdager, at forskelligheden kan berige. Derfor må udlandskirker ikke lukke sig om sig selv.

Musik åbner mennesker op. Både når man synger, og når man lytter, får man nogle fælles erfaringer, fordi man gør noget sammen. Som kristne har vi noget til fælles på tværs af kulturer. Vi er brødre og søstre. Derfor er det vigtigt, at vi mødes. Selv om troen udtrykkes på forskellig vis, har vi det samme centrum. Det bliver meget tydeligt, når man kommer til et andet land. Der er et tilhørsforhold, som går over grænser. Det siger noget om Gud. Han overskrider også vores grænser

Jeg har aldrig fortrudt, at jeg valgte at blive kirke musiker. Kirken og den kristne tro er en naturlig del af mit liv. I musikken kan jeg udtrykke mig som menneske i glæde og sorg. Musik rummer hele menneskelivet. Som musiker føler jeg en forpligtelse til at bruge de gaver og muligheder, jeg har fået.

” Når man bor i udlandet, er det vigtigt at få lov at vise, hvem man er, og at man har noget værdifuldt med fra sit hjemland.

Sara Hjort

Siang fra Myanmar (Burma)

Burmesisk ungdomskor

SIANG HMUNG

- 35 år
- musikleder i Chin Baptist Church i Esbjerg
- arbejder på en møbel-fabrik
- født i Myanmar og kom til Danmark som FN-kvoteflygtning i 2005
- gift og far til to børn
- bor i Esbjerg

At synge i kor i kirken er en tradition, vi har med fra vores landsbyer. Jeg voksede op i en lille landsby i delstaten Chin i det vestlige Burma og husker kirken som et sted med en masse sang og glæde. Hele byen gik i kirke. Om søndagen var vi 300 børn og voksne. I kirken var der børnekor, ungdomskor og kvindekor. Jeg gik i søndagsskole, og fra jeg var 10 år sang jeg i børnekor. Kirken var et sted, hvor vi havde det rigtig sjovt. I søndagsskolen spillede jeg guitar. Min storebror lærte mig at spille, men jeg var også god til at se, hvordan andre gjorde, og lære mig selv. Derhjemme sang vi ofte kristne sange om aftenen - mine forældre, mine søstre og brødre og jeg.

Dengang var der mange problemer i mit land. Som kristne chinner i et buddhistisk land tilhørte vi et religiøst mindretal, der blev forfulgt af regeringen. Når regeringssoldaterne kom, var det meget farligt for os. Da jeg var 16 år, flygtede jeg til Malaysia ligesom mange andre drenge og unge mænd. Jeg rejste sammen med min storebror. Vi rejste ikke for sjov.

I Malaysia var vi mange flygtninge fra vores land. Vi tog det arbejde, vi kunne få, og hjalp hinanden. Nogle havde startet en kirke på vores sprog - Chin Christian Fellowship. Når vi ikke arbejdede om søndagen, gik vi i kirke. I kirken var der også et kor. Jeg følte rigtig meget, når vi

Burmesere i Danmark

Alle af burmesisk herkomst: 2.553
Heraf burmesiske statsborgere: 2.120
Heraf født i Danmark: 714

sang på vores eget sprog. Det var jo sange, som jeg kendte vældig godt hjemme fra landsbyen.

I fem år boede vi illegalt i Malaysia. Efter tre år blev vi anerkendt som flygtninge af FN, og to år senere fik vi at vide, at vi var udvalgt til genbosættelse i Danmark. Vi havde aldrig hørt om Danmark, men det var farligt for os at blive i Malaysia, så vi var bare glade og taknemmelige for, at der var et land, der ville tage imod os. Min storebror og jeg var blandt de første burmesiske kvoteflygtninge, der kom til Danmark. Vi blev sendt til Esbjerg, hvor vi hurtigt fik arbejde på et slagteri. I Esbjerg var der ingen chin kirke, men nogle af vores landsmænd begyndte at holde gudstjenester på chin i en lejlighed. Efterhånden blev vi flere og flere, og efter en tid fik vi lov at låne et fælleslokale i en boligforening. For 13 år siden flyttede vores menighed over i Kvaglund Kirke, der sagde velkommen til os.

Næsten alle chinner kan synge. I vores hjemland havde vi rigtig gode oplevelser med at synge sammen i kirken. Den tradition vil vi gerne give videre til næste generation i Danmark. Mange af børnene er født her og kender ikke vores land. Derfor var noget af det første, vi gjorde som menighed, at starte et kor. I dag har vi et ungdomskor med omkring 30 unge, der synger til gudstjenesten to-tre gange om måneden før prædikenen. Næsten alle de unge i menigheden er med i koret. Vi synger både

gamle klassiske sange og nyere lovsange. De unge kan lide begge dele, og for de ældre er det godt at lære nogle nye sange. Koret øver tre timer hver lørdag. Så laver vi mad sammen, og præsten kommer og underviser de unge og snakker med dem om troen. De er meget danske og stiller mange spørgsmål. Det gjorde vi ikke, da jeg var barn i Burma.

Vi ønsker at vise danskerne, at vi er kristne og tror meget på Gud. Derfor vil vi også gerne ud og synge i danske kirker. Når vi bliver inviteret, kommer vi, hvis vi kan. Det er blevet en tradition, at vi hvert år synger til en international gudstjeneste i Ribe Domkirke i januar. Vi synger på vores eget sprog, men først fortæller vi, hvad sangene handler om. Bagefter kommer folk hen og siger tak for vores sang. Jeg tror, de kan mærke, at vi har et stærkt fællesskab.

Som musiker ønsker jeg at bruge de talenter, Gud har givet mig. I musikgruppen er vi seks personer, der hjælper hinanden i kirken. Når jeg spiller guitar, synger og leder koret, bliver jeg glad i hjertet. Musikken giver mig ro i mit indre. Alle i vores menighed er flygtninge og kommer fra familier, der har oplevet svære ting. Når vi synger i kirken, får vi det bedre. Sangteksterne er Guds Ord og støtter vores åndelige liv. Et kor er med til at gøre en menighed stærk.

” At synge i kor er en tradition, vi har med fra kirkerne i vores landsbyer i vores hjemland.

Siang Hmung

Søster Tarsylla fra Polen

Polsk katolsk kirkekor

SR. TARSYLLA TOMARIWICZ

- 75 år, tilhører den katolske orden Maria Immaculata Søstre
- organist og korleder ved Sankt Annæ Kirke i København
- født i Polen og kom til Danmark i 1975
- bor i et kommunitet på Amager sammen med seks andre katolske søstre

Gud kaldte mig til et rigt liv med musik og sang. I 44 år har jeg været organist og korleder i den polske menighed ved Sankt Annæ Kirke på Amager. Jeg har altid været meget glad for musik og elsker at arbejde i kirken.

Jeg voksede op i en landsby i det sydlige Polen i en meget troende familie. Hver søndag gik vi til messe i den katolske kirke. Vi børn gik i en katolsk skole, hvor vi blev undervist af nonner. I min familie er vi alle musikalske og har gode stemmer, så jeg sang i tostemmigt kor i skolen og lærte også at spille harmonika. Jeg kunne godt lide nonnerne og var tiltrukket af deres liv. Dengang var det almindeligt på landet i Polen, at piger gik i kloster, når de var meget unge, så jeg var kun 15 år, da jeg valgte den vej. Jeg vidste, at det var Guds kald. Mange troende familier ville gerne have, at et af deres børn gik i kloster, så mine forældre var meget glade for mit valg.

I klostret lærte jeg at spille klaver og orgel. Man mente, at når jeg kunne synge, kunne jeg også lære at spille og blive organist. Efterhånden fik jeg ansvar for sognets pigekor, der sang til alle gudstjenester, høj-tider og fester i kirken. Hver uge fik kor-pigerne undervisning i religion af præsten og derefter en times sangundervisning hos mig.

Jeg tilhører Maria Immaculata Søstre, en katolsk orden, der blev grundlagt i 1850 i Polen. De første søstre kom til Danmark

Polakker i Danmark

Alle af polsk herkomst: 48.148
Heraf polske statsborgere: 40.531
Heraf født i Danmark: 6.651

i 1971. Fire år senere blev jeg bedt om at rejse herop for at hjælpe søstrene og arbejde i kirken som organist og korleder. Der var et behov, og jeg tænkte, at det var Guds vilje for mig. Det var første gang, jeg var uden for Polen, men jeg har altid været glad for menigheden og det musikliv, vi har opbygget sammen. Sankt Annæ Kirke er en meget flot kirke. Det er en daglig glæde at arbejde her.

I dag er vi syv Maria Immaculata Søstre i Danmark. Med vores blå ordensdragt og kors om halsen er vi meget synlige i gadebilledet. Men jeg har aldrig oplevet noget ubehageligt. Folk er meget venlige og smiler i bussen. Mange ældre danskere hilser på mig. Nogle spørger, hvor jeg kommer fra, og om jeg er rigtig nonne. "Ja, det er jeg," siger jeg!

Hver søndag spiller jeg både til de danske og de polske messer. Vi har en stor polsk menighed med 400 til søndagsmessen og 600 til højtiderne. Menigheden består af immigranter, der er kommet for at arbejde. Nogle er nye i Danmark, mens andre har boet her i mange år. Mange mænd har efterladt familien i Polen og besøger dem hver måned.

Som korleder har jeg ansvar for det polske kor, der består af omkring 25 sangere. Koret er først og fremmest et kirkekor, der leder menigheds-sangen, men vi synger også firstemmige sange og mindre stykker, selv om vi kun er et amatørkor,

der synger for fornøjelsens skyld. Den faste øve-aften er noget, jeg ser meget frem til. Hele ugen går jeg og glæder mig til næste korprøve. Engang imellem synger vi til kirkefester, korfestivaler eller andre steder, hvor vi øver et særligt program.

Tidligere havde jeg nogle, der hjalp mig med at øve de forskellige stemmer - sopraner, alter, tenorer og basser - men de er rejst tilbage til Polen. Med årene er det blevet sværere at få nye kormedlemmer. Mange af de unge arbejder på skæve tidspunkter og kan ikke komme til korprøve om aftenen. Men de, der kommer, elsker at synge.

At være organist og korleder giver mig så megen glæde. For nylig fik kirken et nyt orgel, som det er en fornøjelse at spille på. Men jeg har altid været særlig glad for koret. Firstemmigt kor er min passion. Som korleder kan jeg hjælpe mennesker til at opleve glæden ved at synge smukt. Kirkens højtider jul og påske er årets højdepunkter. Her er musikken særlig rig på mening.

Hvor længe jeg fortsætter som organist og korleder bestemmer jeg ikke selv. Men jeg har det godt og er velsignet med et godt helbred. Jeg er meget tilfreds med mit liv. Selv om jeg er 75 år, føler jeg mig ikke gammel. Om jeg en dag, når jeg skal pensioneres, rejser tilbage til Polen, ved kun Gud.

” Som korleder kan jeg hjælpe mennesker til at opleve glæden ved at synge smukt.

*Sr. Tarsylla
Tomariwicz*

At synge fylder hjertet med glæde

Eftertanker

ELIZABETH PADILLO OLESEN

- 63 år og uddannet teolog og folkeskolelærer
- tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder i Kolding Provsti
- født på Filippinerne og kom til Danmark i 1995
- gift og har fire voksne børn
- bor i Christiansfeld

Filippinere i Danmark

Alle af filippinsk herkomst: 12.470
Heraf filippinske statsborgere: 8.806
Heraf født i Danmark: 1.383

På Filippinerne er sang en integreret del af kulturen. Filippinere elsker at synge. Vi synger alle slags sange - om vores land, naturen, vores tro og vores drømme. Sange giver et folk identitet. Gennem sangen genkalder vi barndomsminder og bekræfter vores tro. Når vi synger, oplever vi, at vi er en del af et større fællesskab. Vi har en fælles identitet.

Jeg har sunget, så længe jeg kan huske. Jeg er født på en lille ø, hvor min far var fisker. Som barn sejlede jeg ofte ud med ham i hans båd, og når vi lagde fra land, løftede jeg min stemme og sang så højt, jeg kunne. Jeg sang med vinden og blæsten. Ofte sang min far med. Min barndom var fyldt med sang fra morgen til aften. Når min mor og far stod op klokken fire om morgenen, startede de altid dagen med at læse Salme 23 fra Det Gamle Testamente, bede og synge en salme. Min mor havde en god stemme og gik ofte rundt i huset og sang.

Gennem sangen viser vi vores følelser. At synge eller spille et instrument er ikke kun en fysisk aktivitet. Det rører ved hjerte og sjæl. Filippinere forventer ikke, at livet skal være let. De fleste af os er vokset op med store udfordringer i hverdagen. Men vi har altid håb. Vi ved, at Gud vil hjælpe os. Det håb kan ingen tage fra os. Det er det håb, vi ønsker at formidle gennem vores sang. At synge har en helbredende virkning og fylder hjertet med glæde.

Idékatalog: Sådan gør vi

Case stories

Flere idéer: Se www.tvaerkulturelt-center.dk

EGON OLESEN

er medlem af menighedsrådet ved Sankt Lukas Kirke i Aarhus og har været udsendt til Nigeria for Mission Afrika.

Afrikansk gospel og varme hveder

Aarhus: Gospelkoncert Store Bededagsaften

Når vi i Sankt Lukas Kirke i Aarhus inviterer på varme hveder Store Bededagsaften, starter vi med 45 minutters gospelkoncert i kirken ved en aarhusiansk migrantmenighed med afrikansk baggrund.

DERFOR: I vores kirke har vi i mange år haft tradition for et arrangement Store Bededagsaften. Men efterhånden kom der ikke så mange. Derfor fik vi den idé at få lidt gospelmusik ind i det. Biskoppen havde skrevet ud til alle menighedsråd, at han gerne så, at folkekirken også gør noget for flygtninge, så vi tænkte, at vi jo kunne starte her. Det kunne også være en måde at få kontakt med danskere, der ellers ikke kommer i kirken. Jeg foreslog, at vi kontaktede en af byens afrikanske menigheder. Kunne vi lave et partnerskab?

DEN FØRSTE KONTAKT: For nogle år siden fik jeg kontakt med en afrikansk menighed, der holdt til i en baptistkirke på den anden side af gaden. Jeg har boet i Nigeria et par år og gik over og snakkede med dem. Jeg fik god kontakt med præsten, der har været her i mange år og arbejder i en vuggestue. ”Lad os sætte os ned og drikke en kop kaffe,” sagde jeg. Det var han helt med på. Og koret ville meget gerne komme og synge.

SÅDAN GØR VI: Først synger koret i kirken i tre kvarter. Efter sangen går vi ned i sognehuset og spiser varme hveder krydret med afrikanske specialiteter, som kvinderne fra den afrikanske menighed har lavet. Det første år havde vi valgt temaet ”Mit første møde med Aarhus” og bedt en afrikaner fortælle om sine oplevelser. Det var hylemorsomt!

FEEDBACK: Der er fuld opbakning fra menighedsrådet. Det første år var vi 50. Næste år var vi mindst 100, selv om vi ikke havde gjort andet end et opslag i kirken og på facebook. Helt fra starten var folk gode til at snakke med hinanden. Der var en rigtig god stemning.

GODE RÅD: Det er vigtigt at mødes på forhånd og snakke programmet tydeligt igennem, også med hensyn til teknisk udstyr og lydstyrke. Musikken må ikke være højere, end at de ældre også kan være der.

PÅ PLUSSIDEN: Vi har lært hinanden at kende, danskere og afrikanere, og det har også vist sig at være en god måde at få kontakt til folk, der ikke plejer at komme i kirken.

EFTERTANKER: Kendskab til hinanden er meget vigtigt. Folk vil gerne. Men de skal have nogle rammer. De rammer forsøger vi at skabe.

” Gennem musikken mærker vi julens budskab uden at behøve at forstå alt.

Ann Juul Kjestrup

Christmas Carol Service

København: Migranter synger julen ind på 10 sprog

Ved juletid inviterer Tværkulturelt Center danskere og nydanskere fra migrantmenigheder til at synge julen ind med sange og musik fra hele verden i Fredens Kirke på Østerbro.

DERFOR: Det er en stor glæde at se folk fra alle afkroge af verden samles og synge julen ind på 10-12 forskellige sprog. Hvert år trækker vores Carol Service fulde huse. Op til jul giver det god mening at minde os selv om det fællesskab, vi har i kristendommen. Selv om vores juletraditioner er vidt forskellige, træder den fælles kerne klart frem, når vi synger sammen. Gennem musikken mærker vi julens budskab uden at behøve at forstå alt.

SÅDAN GØR VI: Vi har en genkendelig ramme, men ikke mange sangere og musikere er de samme fra år til år. Programmet består af en blanding af migrantkor, sangere og tekstlæsere. Vi oplever, at rigtig mange gerne vil bidrage. Nogle kender vi. Andre kender vi ikke så godt. Derfor ved vi aldrig helt på forhånd, hvordan programmet vil forløbe, men vi prøver at være fleksible og give plads til ændringer undervejs. Det handler om at skabe en stemning af samhørighed, som man kan tage med sig og forhåbentlig bevare i juledagene. Nogle af deltagerne kommer fra asylcentre, hvor vi sørger for transport. Efter det fælles program i kirken har vi kaffe

og buffetbord med hjemmelavede julegodter, gløgg og en gave til børnene.

GODE RÅD: Når man inviterer folk fra et asylcenter kan det være svært at få en bindende tilmelding. Det er en god idé at finde en kontaktperson på centret, der kan samle folk og opmuntre dem til at komme. Husk af samme grund altid at have nogle ekstra gaver i baghånden til uanmeldte børn – og plads i programmet til en ekstra sang!

FEEDBACK: Altid positiv feedback - både fra førstegangsdeltagere, de medvirkende migrantkor, præster og musikere og den trofaste skare, der kommer år efter år som en fast juletradition.

PÅ PLUSSIDEN: Det er unikt at få lov til at give flygtninge og særligt asylbørn et afbræk fra livet på et asylcenter op til jul. For nogle er det måske den eneste kristne julefest, de får, hvor der også bliver sunget julesange på deres sprog.

EFTERTANKER: Samhørighed er ikke det modsatte af mangfoldighed. Måske forholder det sig i virkeligheden omvendt. Det er en meget blandet skare, der gæster Fredens Kirke til vores internationale Carol Service, men vi er der sammen, fordi det er jul, og uanset hvad julen betyder for den enkelte, binder højtiden os sammen.

ANN JUUL KJESTRUP

er teolog og medarbejder i Tværkulturelt Center.

” Den eritreanske
menighed har været
en enorm berigelse for os.

Bjarne Hougaard

**BJARNE
HOUGAARD**

er sognepræst ved
Hirtshals Kirke, der er
værtsmenighed for
en eritreansk ortodoks
menighed.

Eritreansk børnekor og kirkefrokost

Hirtshals: Ortodoks menighed spreder glæde

Siden 2015 har en eritreansk-ortodoks menighed lånt Hirtshals Kirke søndag eftermiddag til samlinger med sang, bøn og bibelundervisning ledet af en diakon. Lørdag øver et børnekor søndagens sange og bønner i kirkecentret.

DERFOR: Da eritreanerne spurgte, om de måtte låne kirken, tog jeg det med til menighedsrådet. Det var en god idé, syntes vi. Siden har de haft fri adgang til kirken, og børnekorlederen har nøgle til kirkecentret. Der er en udbredt tillid mellem os, og de har altid været ekstremt gode til at rydde op efter sig. I dag er de omkring 60 – heraf 20-25 børn. Det er en meget velintegreret menighed, hvor mange har arbejde. Det er vores erfaring, at som ortodokse kristne kan de ikke deltage i vores lutherske gudstjeneste eller synge til en højmesse. Men spise sammen efter gudstjenesten kan vi. Og til sådan et arrangement må det eritreanske børnekor gerne synge.

SÅDAN GJORDE VI: Det var eritreanerne, der tog initiativet og spurgte, om de måtte komme med deres børnekor og lave kirkefrokost til os en søndag efter vores danske gudstjeneste. De ønskede at sige tak, fordi de måtte låne kirken. Eritreanerne serverede deres nationalret og lavede traditionel eritreansk kaffeceremoni.

Kaffen tager en time at tilberede, så det er ikke noget, man bare lige drikker på vej ud af døren! Man skal sidde ned og give sig god tid. Så det gjorde vi. Imens sang menighedens børnekor.

FEEDBACK: Børnekoret var meget populært. Og kaffeceremonien var fascinerende. Folk syntes, det var spændende og eksotisk, at man kunne lave kaffe og være sammen på den måde.

GODE RÅD: Det er ikke muligt at holde fællesgudstjeneste med en eritreansk-ortodoks menighed, da menigheden hører under det eritreansk-ortodokse bispedømme i Europa og er underlagt kirkens praksis. For eritreanerne er det vigtigt at holde fast i deres ortodokse identitet. De er bange for at miste deres kristne tro og kultur i et nyt land og blive opslugt her.

PÅ PLUSSIDEN: At eritreanerne bruger vores kirke giver synligt udtryk for enhed på trods af forskellighed. Jeg nævner dem også i kirkebønnen hver søndag. Det giver den danske menighed en bevidsthed om, at de er her i vores kirke, og at de er vores kristne brødre og søstre.

EFTERTANKER: Den eritreanske menighed har været en enorm berigelse for os. Som præst drømmer jeg om, at nogle af børnene en dag kommer med i et børnekor i kirken.

” Folk elsker, når de afrikanske kor synger og der virkelig er gang i den.

Elisabeth Krarup De Medeiros

International provstigudstjeneste

Brøndby Strand: Migrantkor kan nedbryde fordomme

Den sidste søndag i september er der international provstigudstjeneste i Brøndby Strand Kirke i samarbejde med de afrikanske migrantmenigheder, der mødes i provstiets kirker.

DERFOR: For nogle år siden nedsatte Glostrup Provsti en visionsgruppe, der skulle arbejde med, hvordan vi er kirke for folk på Vestegnen. Mange her har anden etnisk baggrund end dansk, så det var oplagt at holde en international provstigudstjeneste. Vi valgte at tage udgangspunkt i de fire migrantmenigheder, vi har i provstiet.

SÅDAN GØR VI: Gudstjenesten planlægges af repræsentanter for de kirker, der lægger hus til en migrantmenighed. Vi sætter plakater op på sprogsolen, og jeg fortæller vores migrantmenigheder, at jeg forventer, at de deltager. Gudstjenesten foregår på både dansk og engelsk med salmer, læsninger og bønner på flere sprog og oversættelse af prædiken til dansk på storskærm. Alle migrantmenigheder får en opgave. Et af korene beder vi om at synge i 10 minutter. Præsten fra en anden menighed prædiker, og en tredje menighed medvirker ved nadveren. Gudstjenesten varer kun en time, for det er vigtigt, at der er god tid til kaffe og samvær bagefter. Det er her, man sidder over for hinanden og snakker. Vi vil også gerne, at der er en aktivitet, der

inddrager folk. Et år var det svensk folkedans. Det var en stor succes.

FEEDBACK: Vi har været op til 220 til den internationale gudstjeneste. Folk vil gerne have en oplevelse og elsker, når de afrikanske kor synger, og der virkelig er gang i den. Det er meget underholdende og bliver modtaget enormt positivt.

GODE RÅD: Det er vigtigt at mødes med migrantmenighederne på forhånd og tale sammen, så man får afstemt forventningerne. Hvad er tidsrammen? Hvad skal der ske? Hvornår skal koret komme, hvornår de skal synge, og hvor længe? Hvem lytter? Det skal være meget konkret. Vi skriver ned, hvad vi forventer, så alle har det på skrift. Og så fortæller vi afrikanerne, at danskere godt kan være begejstrede, selv om de ikke står op og danser!

PÅ PLUSSIDEN: En årlig international gudstjeneste får ikke nydanskere ind i vores danske menigheder. Men måske kan det være en kulturel oplevelse, der kan nedbryde nogle fordomme. Og så giver det god mening.

EFTERTANKER: Mange migrantkor er gode til at overholde aftaler. Men man skal være indstillet på at improvisere, hvis alt ikke går helt som planlagt.

**ELISABETH KRARUP
DE MEDEIROS**

er sognepræst ved Brøndby Strand Kirke og medlem af visionsgruppe i Glostrup Provsti.

RUTH BOYSEN

er sognepræst
i Højelse Sogn.

Kirkekoncert med migrantkor

Ølby: Migrantmenigheder udstråler livsglæde

I Ølby Kirke i Roskilde Stift indgår kor fra københavnske migrantmenigheder i kirkens koncert-række.

DERFOR: Hos os har vi tradition for seks-syv årlige koncerter i kirken. På et tidspunkt fik vi en organist, der begyndte at bringe migrantkor i spil. Jeg vidste overhovedet ikke, at disse kor eksisterede. Det var noget, jeg skulle fortælles. Men som præst giver det god mening at vise sin menighed, at den kristne verden er stor og mangfoldig. Migrantkor er jo kirkekor tilknyttet en menighed. Når de synger i kirken, mødes vi på et fælles grundlag – troen på Kristus. Jesus Kristus fortælles på mange forskellige måder. Ingen af os har patent på, hvordan det er at tilhøre ham. Når vi får besøg af nogle, der kommer andre steder fra i verden, får det os til at se længere. Mangfoldighed kan man kun blive rigere af.

SÅDAN GØR VI: En gang om året inviterer vores organist et kor fra en migrantmenighed til at give koncert i kirken – ofte et afrikansk eller filippinsk gospelkor. Gospelmusik er jo meget tilgængelig. Det er noget, folk godt kan lide. Første gang kom der over 200. Vi blev løbet fuldstændig over ende. Folk var begejstrede.

FEEDBACK: Et migrantkor udstråler stor frimodighed og livsglæde. Og det med at nævne Gud

og Jesus har de ingen problemer med. De taler om deres tro lige ud af posen. Danskere ser det som en oplevelse og synes, det er spændende og lidt eksotisk. Sikke en glæde, siger folk. Migrantkor er lige så populære som professionelle musikere. For korene kan rent faktisk noget, som de med rette er stolte af.

GODE RÅD: Det er vigtigt at have styr på logistikken. Hvornår skal koret komme? Check aftaler en ekstra gang. Ellers kan det koste lærepenge! Bed gerne et par kormedlemmer fortælle lidt om dem selv – deres oprindelse, uddannelse og arbejde. Hvad laver de til daglig? Det vil folk gerne høre. Mange af korene består jo af velintegrerede unge mennesker.

PÅ PLUSSIDEN: Migrantkor kan give en kontakthold til nogle, der ellers ikke ville komme i kirken. Tærsklen bliver ikke så høj. Når man som dansker får ansigter på, er det måske også med til at afmystificere flygtninge og indvandrere. Musik kan noget, som ord ikke kan. Musikken samler, højner og løfter. Musik er vejen til glæde.

EFTERTANKER: Kristus er inkluderende. Derfor må vi tro på, at han også vil, at hans kirke skal være det.

” Koret fyldte det lille kirkerum med deres stemmer og nærvær.

Ann Juul Kjestrup

Konfirmation med afrikansk gospel

Vestsjælland: Gospelkor gav konfirmationsgudstjeneste et løft

Da vores ældste søn skulle konfirmeres, havde vi som en ekstra overraskelse til konfirmanden inviteret et gospelkor fra en ugandesiske menighed til at komme og synge i kirken.

DERFOR: Det var vigtigt for os, at dagen blev markeret som noget specielt, og at konfirmandens forberedelser mandede ud i en dag, han altid ville huske. Selve konfirmationen i kirken måtte godt stå skarpt i hans erindring - på højde med fest og gaver.

SÅDAN GJORDE VI: Ved flere lejligheder havde vi haft fornøjelsen af at høre et afrikansk kor fra Valby og vidste, at de kunne hyres til at komme ud og holde kirkekoncerter. Derfor var det nemt at sende en mail til korlederen og spørge, om de ville tage den lange tur fra Valby til Vestsjælland for at synge til en konfirmationsgudstjeneste. Det ville de meget gerne, og vi aftalte, at de skulle komme i god tid, så de kunne være med til hele gudstjenesten. Der kom ni festklædte sangere, som fyldte kirken med tre glade sange efter nadveren.

FEEDBACK: Alle var imponerede over den glæde og energi, der strålede ud af koret. De fyldte virkelig det lille kirkerum med deres stemmer og nærvær og gav os en følelse af at være der sammen. Folk begyndte spontant at

klappe i takt med koret, og da vi bagefter fortsatte med at synge en dansk salme uden koret, virkede sangen påfaldende stille. Konfirmanden strålede og var vist lidt imponeret over, at koret var der for hans skyld. Dagen efter var det da også oplevelsen i kirken, han nævnte først, da vi spurgte ind til hans dag.

GODE RÅD: Der er ingen grund til at være bekymret for at kaste sig ud i noget anderledes. Klare aftaler og forventningsafstemning er essentielt, men når det er på plads, er det bare at læne sig tilbage og nyde øjeblikket.

EFTERTANKER: Det var dejligt at opleve, hvordan noget så traditionelt dansk som en konfirmationsgudstjeneste kunne tilføres en farveklad ude fra verden, uden at rammerne helt blev brudt. Vore egne danske traditioner er stærke og smukke og træder endnu klarere frem, når vi tør invitere noget helt anderledes ind, så verdener mødes.

DET SAGDE PRÆSTEN: "Gospelkorets naturlige og spontane sangglæde virkede smittende og gav Thors konfirmation et minderigt og eftertænksomt løft."

*Christian Reynold
Pastor emeritus*

ANN JUUL KJESTRUP

er teolog og medarbejder i Tværkulturelt Center.

” Når man synger,
deler man noget af
sig selv med andre.

Sara Hjort

SARA HJORT

er kirkemusiker og
kantor i Svenska
Gustafskyrkan
i København.

Korfestival

Østerbro: Koncert med fem migrantkor i den svenske kirke

En forårsdag i maj gav fem københavnske migrantkor med rødder i Asien, Mellem-østen, Østeuropa og Skandinavien en fælles koncert i den svenske kirke på Østerbro. Koncerten indgik i en international korfestival med professionelle kor fra ind- og udland.

DERFOR: Musik er en oplagt platform for integration. Vi ville gerne fortælle migrantmenigheder, at vi er nysgerrige efter at høre deres musik. Den svenske kirke er jo ikke bare vores kirke. I en storby som København, hvor der findes mange migrantmenigheder, er det oplagt at åbne kirken op.

SÅDAN GJORDE VI: Gennem Tværkulturelt Center fik vi kontakt med et filippinsk, et kinesisk og et rumænsk kor. Hertil kom vores eget kor og et kor fra den norske sømandskirke. Vores koncept hed tre sange til hvert kor - og helst på deres eget sprog. Efter at korene havde sagt ja til at medvirke, var det egentlig bare at sætte programmet sammen og aftale med korlederne - herunder øvetid i kirken inden koncerten. Men selvfølgelig var der noget, der ændrede sig undervejs. Man skal være lidt fleksibel.

FEEDBACK: Koncerten gik langt over forventning. Der var vældig megen glæde. Alle kor havde virkelig noget at bidrage med og værdsatte

at lytte til hinanden. Det er ikke ofte, at kirkekor har mulighed for at synge for så broget et publikum. Det syntes de var meget spændende. For vores svenske kor var det også en stor oplevelse. Det var tydeligt, at korene var glade for at blive inviteret, og da det kun handlede om tre sange, var det overkommeligt.

GODE RÅD: Det er vigtigt med en tydelig ramme. Hvor mange sange? Hvor mange korsangere kommer fra hvert kor? Programmet skal være struktureret. Efter koncerten inviterede vi på kaffe og kagebuffet, som medlemmer af korene havde forberedt. Det var godt at se folk snakke sammen på tværs. Korene var tydeligvis glade og stolte. Det var en fin afslutning.

PÅ PLUSSIDEN: Vi fik øjnene op for, at der findes andre internationale menigheder i København - og at de kan synge! Det var cool, når korene sang på deres eget sprog. Det gjorde det til noget helt specielt. Det var som at tage del i hinandens gæstfrihed.

EFTERTANKER: Musik kan noget særligt. Gennem musikken får man nogle fælles erfaringer, der skaber relationer og tillid, også selv om man ikke forstår alle ordene. Når man synger, deler man noget af sig selv med andre. Migrantkor synger fra hjertet.

” De gør det så
hjerteligt og
med så stor glæde.
Hanne Rosenberg

Middag og musik på tværs

Valby: Jesuskirken inviterer migrantmenigheder

En gang om året er Jesuskirken i Valby vært for en middag på tværs, hvor en lokal menighed møder en migrantmenighed. Der er både tale om et kulinarisk og et musikalsk møde.

DERFOR: Da vi første gang fik en forespørgsel fra Tværkulturelt Center og blev klar over, hvad en middag på tværs er, var menighedsrådet meget opsat på det. Det har været dejligt for os at møde nogle kristne menigheder, som vi ellers ikke ville have mødt. Vi har oplevet det meget inspirerende.

SÅDAN GJORDE VI: Som værtskirke stiller vi lokaler og penge til rådighed. Så kommer migrantmenigheden med mad, musik og oplevelser, som de gerne vil dele med os. Med årene har vi fået nogle særlige bånd til den indonesiske menighed, så nu er der også noget gensynsglæde i det. Det er en glad begivenhed, hvor vi ikke diskuterer eller spørger ind til, hvor vi står teologisk, men hvor det handler om glæden over at være rundet af samme rod. Her er musikken og lovsangen en vigtig del. I folkekirken er vi meget bundet op på salmebogen og kan komme til at lave nogle barrierer for det spontane. Den glæde, som den indonesiske menighed viser os ved at stille op og synge helt ukunstlet, minder os om, at der er mange andre måder at synge lovsange på. De gør det så hjerteligt og med så

stor glæde. Et år havde menigheden medbragt forskellige indonesiske instrumenter og lavede et lille miniorkester. Sidste gang havde de inviteret den indonesiske ambassadør, der deltog sammen med flere fra ambassaden. Arrangementets form kunne fint rumme, at der også var muslimer iblandt os.

FEEDBACK: Vi får rigtig megen positiv feedback. Det går fra mund til mund. Alle føler det berigende. Hvor var det dejligt! Hvor var det sjovt! Den udveksling, der finder sted også i eftertanken, har stor værdi.

GODE RÅD: Man skal sige ja tak, hvis man får tilbuddet!

PÅ PLUSSIDEN: Det har været en øjenåbner. Vi har fået kendskab til, at der findes migrantmenigheder – og til det arbejde, Tværkulturelt Center gør og står for. Bekendtskabet med de kristne menigheder, vi har mødt, har været meget berigende og åbnet vores øjne for, hvordan lovsang kan komme til udtryk på en spontan og meget hjertelig måde. Det har været nogle meget hyggelige og berigende samvær.

EFTERTANKER: Det er lige præcis den slags møder, der bidrager til, at debatten om udlændinge kan blive meget mere nuanceret.

HANNE ROSENBERG

er sognepræst ved Jesuskirken og formand for Stiftsudvalget for Mellemkirkeligt Arbejde i København.

” Selv om vi er forskellige, har vi troen på Kristus til fælles.

Villy Holm Pedersen

VILLY HOLM
PEDERSEN

er medlem af Brønderslev Menighedsråd og kirkens integrationsgruppe.

Pinsegudstjeneste med migrantkor

Brønderslev: Plads til andre sangtraditioner i pinsen

Brønderslev Kirke har i flere år inviteret til international gudstjeneste 2. pinsedag med læsninger på forskellige sprog ved herboende flygtninge og migranter og sange ved et afrikansk kor fra en lokal migrantmenighed.

DERFOR: I vores kirke har vi en lang tradition for kontakt med byens flygtninge og migranter. Den internationale pinsegudstjeneste er årets højdepunkt. Mange nydanskere vil gerne bidrage og vise noget fra deres land. Når de synger, bliver de mødt med anerkendelse for det, de er og kan. Mange er stolte af deres kultur og sangtradition og vil meget gerne komme og synge. Afrikanere har nogle gaver, som vi ikke har i vores kultur. Somme tider gør vi mennesker en tjeneste ved at bede dem gøre os en tjeneste.

SÅDAN GØR VI: En integrationsgruppe under menighedsrådet står for planlægning af gudstjenesten. Der er tale om et fælleskirkeligt arrangement, hvor vi starter med at gå i samlet optog fra banegården op til kirken. Under gudstjenesten har vi læsninger på en række forskellige sprog. Vi har tradition for at bruge de internationale sangkræfter i vores område og invitere et migrantkor til at synge ved gudstjenesten og bagefter i sognegården, hvor vi spiser sammen. De sidste par år har det været det afrikanske kor fra den internationale migrantmenighed i Apostolsk Kirke,

hvor de har mange dygtige sangere. Afrikanere er gode til at sætte krop på deres tro. Det er meget inspirerende. De er ikke så konfessionelt bundne og kommer gerne, når vi inviterer, selv om de kulturmæssigt føler de sig mere hjemme i deres internationale menighed end i folkekirken.

FEEDBACK: I den danske menighed er der masser af goodwill. Folk er meget glade for gudstjenesten og det afrikanske kor.

GODE RÅD: Jeg vil bestemt opfordre andre kirker til at invitere et kor fra en migrantmenighed. Det giver en oplevelse af, at selv om vi er forskellige, har vi troen på Kristus til fælles. Vi har den samme troserfaring. Kristus nedbryder barrierer og forener os. Det er en erfaring, der har stor værdi i dag.

PÅ PLUSSIDEN: Det afrikanske kor synger enormt smukt. Selv om folk ikke forstår ordene, når de synger på swahili, er alene harmonien i deres stemmer noget helt særligt.

EFTERTANKER: Integration handler om det nære møde mellem mennesker.

” Når man synger sammen, opstår et særligt fællesskab.

Elizabeth Padillo Olesen

Toner på tværs

Kolding: Integrationskoncert samler fulde huse

Siden 2010 har Simon Peters Kirke i Kolding afholdt en årlig integrationskoncert i september, hvor flygtninge, migranter og danskere medvirker med sange, musik og dans fra forskellige kulturer.

DERFOR: Det er vigtigt for os at give mennesker mulighed for at vise, hvem de er, og hvad de kan, uanset hvor de kommer fra. Mange vil gerne synge en sang, spille musik eller præsentere mad fra deres land. Det bekræfter dem i, at de er her - at de eksisterer og har noget at bidrage med til fællesskabet. At blive set og hørt giver en god følelse.

SÅDAN GØR VI: Vi inviterer alle interesserede til at bidrage med musik, en sang på deres eget sprog, en dans eller måske oplæsning af et digt. Alle er velkomne uanset kultur og religion. Vi inviterer også migrantkor og professionelle musikere, gerne fra migrantmenigheder. Alle medvirker gratis. Blandt de medvirkende sidste år var iranske flygtninge, der spillede daff og andre instrumenter, en mexicansk guitarist og børn fra den lokale musikskole, der spillede violin. Vi prøver at have noget for alle aldersgrupper. Det er vigtigt, at børnene også får lov at vise, hvad de kan. Et andet fast punkt er fællessang, hvor alle synger sammen. Og så samler vi altid ind til et internationalt hjælpeprojekt.

Samtidig med at vi fejrer livet, tænker vi også på dem, der lider ude i verden.

FEEDBACK: Mange føler ejerskab, fordi de har en opgave. Deres glæde er meget tydelig. Sidste år var vi over 300, og 66 personer medbragte mad fra deres land til en international buffet.

GODE RÅD: Check alle aftaler en ekstra gang, når dagen nærmer sig. Ikke alle nydanskere bruger kalender. Og så er det vigtigt, at programmet ikke er for langt - især for danskerne. Det kan være en udfordring, når mange gerne vil medvirke. Men koncerten kan sagtens laves i en mindre udgave, som vi gjorde på Himmelske Dage i Herning, hvor programmet kun varede en time.

PÅ PLUSSIDEN: Når man synger sammen, opstår et særligt fællesskab. Man er sammen om noget smukt og livsbekræftende. At synge giver en masse glæde. Glæde er meget smittende.

EFTERTANKER: *Toner på tværs* koster ikke meget. Det afgørende er den personlige kontakt til den enkelte. Det er relationer, der bærer arrangementet. Relationer tager tid. Men rigtig mange vil gerne være med, selv om de har en travl hverdag. Jeg siger til folk, at de bare kan komme: *Come and enjoy!*

ELIZABETH PADILLO OLESEN

er tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder i Kolding Provsti og initiativtager til *Toner på tværs*.

” Hvis man kan samle et børnekor, følger forældrene med.

Margrethe Kristoffersen

**MARGRETHE
KRISTOFFERSEN**

er næstformand
i menighedsrådet
i Grinderslev Sogn,
Østsalling.

Ukrainsk børnekor

Salling: Østeuropæisk aften med sang og kagebord

Der var fuldt hus i Breum konfirmandstue, da menighedsrådene i Grinderslev, Grønning og Jebjerg-Lyby i Østsalling inviterede lokalområdets østeuropæere til hyggeaften med kaffe, kage og ukrainsk børnekor.

DERFOR: Vi har rigtig mange østeuropæere her i området. I menighedsrådet tænkte vi, at de skulle have et sted at mødes. Måske kunne nogle også få lyst til at komme i kirken. Som menighedsråd synes vi, at vores kirke og konfirmandstue skal bruges – også af andre end dem, der er flittige kirkegængere.

SÅDAN GJORDE VI: Det hele var meget spontant. Vi startede med at spørge vores organist, der er polak, om han havde nogle kontakter. Han kendte blandt andet en ukrainsk organist og korleder fra et andet sogn. Vi inviterede dem begge til at være med i en planlægningsgruppe og bad dem byde ind med, hvad de kunne. Vores polske organist havde en sang, der kunne synges på både polsk og dansk. Den ukrainske organist, der også underviser på en musikskole, var fyr og flamme og tilbød at samle et ukrainsk børnekor. Hun kender jo de ukrainske familier her. Det var en stor succes. Koret lavede en fin lille forestilling, hvor de sang nogle sange på ukrainsk klædt i ukrainske dragter. De var rigtig dygtige. Vi danskere havde lovet at sørge for

kaffe og kage, men det endte med, at de også kom med kager – i stor stil! Der blev virkelig fyldt op. Vi havde dækket op til 60 personer, men det var slet ikke nok.

FEEDBACK: Aftenen lykkedes over al forventning. Det var helt tydeligt, da folk gik derfra. Det havde bare været en god aften. Flere fortalte, at det havde været utrolig dejligt for dem at komme ud og møde danskere, der havde tid til at lytte og snakke på dansk. Vi overvejer at få det ukrainske børnekor til at optræde igen ved en koncert i kirken eller konfirmandstuen.

GODE RÅD: Inviter østeuropæerne i lokalområdet. Find en eller to kontaktpersoner, der kan sproget og kan invitere flere. Spørg hvad de kan byde ind med. Man kan altid synges en sang sammen. Hvis man kan samle et børnekor, følger forældrene med. Somme tider kan det være svært at få kontakt med de voksne, men hvis børnene skal optræde, kommer de. Og børnene vil som regel meget gerne.

PÅ PLUSSIDEN: Det var en rigtig fin aften med god snak og hyggeligt samvær. Vi tror, at vi har ramt et behov.

EFTERTANKER: Sang og musik er en god mulighed for at lave noget sammen.

Vindue til en anden verden

Bording: Asylkor synger med smittende glæde

Da de første afviste asylansøgere i 2016 blev overflyttet til Udrejsecenter Kærshovedgård ved Bording nær Ikast, tog daværende sognepræst Lindvig Osmundsen på besøg hos de nyankomne. Det viste sig, at en del var nykristne unge fra Iran, der havde haft kontakt med en kirke et andet sted i landet. Det førte til oprettelsen af en ugentlig bibelcafé i Bording Missionshus ledet af frivillige fra kirken, Indre Mission og Luthersk Mission. Her opstod idéen til et kor, der kunne synge kristne sange

på asylansøgernes eget sprog farsi. I dag består koret af 10-15 unge musikalske iranere og kurdere, der er døbt i folkekirken eller en frimenighed. Alle har været kirkeligt aktive gennem længere tid.

Asylkoret får invitationer til at synge i kirker, skoler og ved kirkelige arrangementer ud over landet og har blandt andet sunget ved forbønsgudstjenester i Viborg Domkirke og Københavns Domkirke og på Himmelske Dage i Herning. Koret kan kontaktes ved henvendelse til korlederen.

”

Her er nogle mennesker, der er et sted i deres liv, hvor det håb, der er tilbage, knytter sig til troen. Det håb oplever man udtrykt gennem deres sang. Da koret stod deroppe foran i det store kirkerum i Københavns Domkirke var det, som om nogle af de mennesker, der ellers gemmes væk, blev vist frem for os. Ikke bare som mennesker, vi skal have ondt af, men som mennesker, der med deres lovsange vækker vores egen tro.

Niels Nymann Eriksen
Sogne- og indvandrerpæst på Vesterbro

”

Vi elsker at være sammen. Jeg spiller klaver, og nogle af asylansøgerne spiller guitar og andre instrumenter. For alle er det helt nyt at synge i kor. Vi arbejder meget med vejrtrækning og øver os i at lytte til hinanden. På den måde oplever de glæden ved at blive bedre til at synge. De ved ikke, hvad der sker i morgen. At synge er med til at give dem håb i en fastlåst situation. Det er, som om hver sang er en bøn. Det er lovsang, der kommer fra hjertet.

Anna Lisbeth Sonne
Korleder

”

På et udrejsecenter er livet op ad bakke. Koret er med til at give mening i beboernes tilværelse. At komme ud og synge er en stor og positiv oplevelse i deres situation. De føler, at der er brug for dem. Og så har de faktisk lært at synge! De er blevet rigtig gode og synger med en smittende glæde.

Lindvig Osmundsen
Tidl. sognepræst i Bording

”

**Migrantkor synger om deres tro.
Om ikke at give op og blive modløse.
De deler deres tanker om livet.
Tilhørerne bliver ramt.**

*Dorte Kappelgaard, phd-studerende
Udviklingskonsulent i Kirkefondet*

Kontakt et migrantkor

Overview over migrantkor, sangere og musikere tilknyttet migrantmenigheder

By	KOR / MENIGHED	Oprindelsesland	Kontakt	Info
Albertslund	Afrikansk kirkekor <i>Presbyterian Church of Cameroun</i>	Cameroun	Korleder Michael Tayor 4275 2387 / tayormichael@yahoo.com	1
Amager	Afrikansk menighedskor <i>International Baptistkirke</i>	Burundi/Østafrika	Gilbert Rukundo 6070 1240 / gilbertrukundo@yahoo.fr	2
Amager	Filippinsk kirkekor <i>Copenhagen Bethel Missionary Baptist Church (CBMBC)</i>	Filippinerne	Korleder Jeremiah Lorentzen 3125 5984 copenhagenmbc@hotmail.com	1
Amager	Filippinsk kor/dansere <i>Jesus is Lord Church</i>	Filippinerne	Rosalie Kozlowski 4224 8045 / jilsaliekg@gmail.com	2
Amager	<i>Gaude Mater Polonia</i> Polsk kirkekor <i>Sankt Annæ Kirke</i>	Polen	Sr. Tarsylla / Sr. Dorota 3259 2188 immaculata1850@gmail.com	2
Amager	<i>Jesus Centre Gospel Choir</i> <i>The Redeemed Christian Church of God</i>	Nigeria	Pastor Abby 5384 4497 / jesuscentre@hotmail.com	2
Avedøre	Afrikansk gospelkor og band <i>God's Ambassadors Int.</i>	Ghana	Samuel Kofi Adjei 3188 5909 / adjeisam90@yahoo.com	2
Bording/Ikast	Asylkor <i>Bibelcaféen i Bording / Udrejsecenter Kærshovedgård</i>	Iran	Korleder Anna Lisbeth Sonne 2928 4672 / as@mkf.dk	2, 4
Brovst	Bhutanesiske sangere <i>Bhutanesiske Kristen Forening</i>	Bhutan/Nepal	Arjun og Kritikan Ghatani 2985 3101 / ghatani.arjun@yahoo.dk	2

By	KOR / MENIGHED	Oprindelsesland	Kontakt	Info
Brøndby	Afrikansk gospelkor <i>Christian Love Fellowship Copenhagen</i>	Østafrika	Judith Nakkazi 4241 2898 / missjnk@hotmail.com	2
Esbjerg	Burmesisk ungdomskor <i>Chin Baptist Church</i>	Myanmar	Moses Lal Bawi Peng 6183 8478 / moseslbp@gmail.com	2, 3
Ishøj	Afrikansk gospelkor <i>Arise and Shine Church</i>	Afrika	Joy Larsen 2029 4440 / 3691 4705 joy.larsen@fk.dk	2
Kolding	Afrikansk kirkekor <i>Holy Int. Christian Ministry</i>	Ghana/Østafrika	Daniel Kweku Datsomor 2679 1714 / datsomor@yahoo.com	2, 3
København	<i>Coro Italiano</i> Italiensk katolsk kirkekor <i>Jesu Hjerter Kirke</i>	Italien	Loredana Ruggiero coroitalianojhk@gmail.com ruggierolory@blu.it	2, 3
København	<i>Destiny Choir</i> Afrikansk kirkekor <i>International City Baptist Church</i>	Ghana/Vestafrika	Derek Acheampong 9397 9736 / da@signitgroup.com	1
København	Eritreansk kirkekor/sangere <i>Eritreansk ortodoks menighed</i>	Eritrea	Diakon Yohannes Teclu 50484573 / yohannesteclu@gmail.com	2
København	Etiopisk lovsangskor og band <i>Emmanuel Evangelisk Kirke</i>	Etiopien og Eritrea	Daniel Hailu Larsen 3116 4347 / daniellarse@gmail.com	2
København	<i>Harvest Praise Choir</i> <i>International Harvest Christian Center</i>	Ghana/Vestafrika	Korleder Linda Serwaa Adu-Ahiyah 7155 6964 / danilingh@yahoo.com	1
København	Indonesisk kor <i>PERKI</i>	Indonesien	Dahlia Yosephine Bøjer 4280 1809 / yosephine_lia@yahoo.com	2
København	Kinesisk kirkekor <i>Chinese Church in Copenhagen</i>	Kina, Taiwan, Hong Kong	Korleder Ruth Chia-Ying Lee 2562 8678 / ruth0109@gmail.com	2
København	Koncertkor <i>Den Reformerte Kirke</i>	Danmark, Frankrig	Organist og kantor Mikael Garnæs 4126 6331 / 3332 6567	1

By	KOR / MENIGHED	Oprindelsesland	Kontakt	Info
København	Norsk kirkekor <i>Kong Haakons Kirke</i>	Norge	Jofrid Landa 2226 3823 / jla@sjomannskirken.no	2
København	Rumænsk kor og mandskor <i>Rumænsk Evangelisk Kirke</i>	Rumænien	Korleder Dan Claudio 7155 8035 / danyclau26@yahoo.com	2
København	<i>Sacchoir</i> Engelsksproget katolsk kirkekor <i>Sakramentskirken</i>	Mange lande	Alexander Vergara vergara2860@gmail.com	2
København	Svensk kirkekor <i>Svenska Gustafskyrkan</i>	Sverige	Musiker og kantor Sara Hjort 5190 5458 sara.hjort@svenskakyrkan.se	1, 3
Lyngby	Engelsksproget katolsk kirkekor <i>Sankt Knud Lavard Kirke</i>	Mange lande	David Pelegrin Garcia pelegarci@gmail.com	2
Nykøbing Falster	Eritreansk kirkekor/sangere <i>Eritreansk ortodoks menighed</i>	Eritrea	Kasper Høyer 5493 9345 / kmh@km.dk	2
Nørre Sundby	Afrikansk gospelkor <i>Horeb Church of God</i>	DR Congo Østafrika	Masudi Herman 9144 7861 / hermasudi@yahoo.fr	2, 3
Ringe	Burmesisk ungdomskor <i>Lai Baptist Church</i>	Myanmar	Kio Awi Van Khawng 2232 0371 / kioawi@yahoo.com	2
Salling	Ukrainsk børnekor	Ukraine	Organist/korleder Olesia Oliinikova 2281 3876 / ooleynikova@mail.ua	2, 4
Skanderborg	Afrikansk kirkekor <i>International Evangelisk Kirke</i>	DR Congo	Matoleyo Birunga 9165 3699 / matoleyo@live.dk	2
Skive	Congolesisk kirkekor <i>Living Water Church</i>	DR Congo	Bienvenu Byamungu 6197 7119 bienvenu_fisk@hotmail.com	2
Skjern	Burmesisk kor <i>Chin Bethel Church</i>	Myanmar	Emmanuel Cinzah 4240 3192 / 4844 2908 salaiemanuel@gmail.com	2, 3

By	KOR / MENIGHED	Oprindelsesland	Kontakt	Info
Søborg	Kaldæisk kirkekor Kaldæisk menighed <i>Johanneskirken</i>	Irak/Mellemøsten	Korleder Bashar Bedawed 2444 7497 basharbedawed@hotmail.com	2
Tilst/Aarhus	Assyrisk dans og sang <i>Kristelig Assyrisk Børne- og Ungdomsforening</i>	Irak/Mellemøsten	Shamiran Benyamin Yousif 8624 7497 / 5048 4821 shamiranyousif@hotmail.com	2
Tilst/Aarhus	Assyrisk kirkekor <i>Østens Assyriske Kirke Mar Mari</i>	Irak/Mellemøsten	Provst Albert Panimeen 2894 4580 / albert@fiberpost.dk	2
Valby	<i>Church on the Rock Choir</i> Afrikansk kirkekor <i>Church on the Rock</i>	Uganda m. fl.	Korleder Gloria Nshuti 5230 7217 / glorialubega@hotmail.com	1
Vanløse	Pakistansk kvindekor <i>Den Kristne Pakistanske Menighed</i>	Pakistan	Robeena William 2942 8570 / ro.beena@hotmail.com	2
Aabenraa	<i>Twende Mbinguni Choir</i> <i>Holy International Christian</i> <i>Ministries in Denmark</i>	Congo/Østafrika	Kapinga Dieudonné Mushagalusa 2781 0892 hicm2013.denmark@outlook.com	2, 3
Aalborg/ Brønderslev	Afrikansk kor <i>International menighed</i> <i>Apostolsk kirke</i>	DR Congo, Rwanda, Burundi, Zambia, Sydsudan m.fl.	Chileshe Ruth Mutale 3042 8476 martinmutale71@gmail.com	2
Aalborg	Eritreansk kirkekor/sangere <i>Eritreansk ortodoks menighed</i>	Eritrea	Diakon Yosief Tekle 2260 0011 / yosieftekle16@gmail.com	2
Aarhus	Eritreansk kirkekor/sangere <i>Eritreansk ortodoks menighed</i>	Eritrea	Amete Yohannes 6073 0618 / amete63@hotmail.com	2
Aarhus	Etiopisk kirkekor <i>Etiopisk ortodoks menighed</i>	Etiopien	Kidane Amare 4240 2687 / kidanet.69@gmail.com	2
Aarhus	Internationalt gospelkor <i>International Harvest</i> <i>Christian Center Aarhus</i>	Ghana/Vestafrika	Frank Appiah 6181 4754 pastorfrankappiah@gmail.com	1, 2
Aarhus	Kaldæisk kor/kirkesangere Kaldæisk menighed <i>Sankt Nikolaj Kirke</i>	Irak/Mellemøsten	Osama Jacku 6073 5145 / jacku@hotmail.com	2

By	MUSIK / DANS / SOLO	Oprindelsesland	Kontakt	Info
Brønderslev	Afrikansk gospel/solo	Uganda	Sara Agwere 6061 9071 / sagwereh@yahoo.com	2
Kolding	Solo og fællessang	Filippinerne	Elizabeth Padillo Olesen 3045 0414 / bethpadillo5@gmail.com	2, 3
København	Eritreansk gospel/solo	Eritrea	Helen Berhane 2271 5792 / helenberhane1@yahoo.com	1, 3
København	Ortodoks indisk kirkesang	Indien	Liya Elhose 5299 8210 / liyaeldhose@outlook.com	2
København	Iransk tromme	Iran	Abbas Javanbakht 7187 1997	2
København	Iransk tromme (daff) Evt. ensemble	Iran	Shohreh Shahrzad 9397 5260 / inninart@gmail.com	1, 3, 4
København	Thai dans	Thailand	Joy Salukjit Tuppasutti 4270 9708 / joy51275@yahoo.dk	2
Odense	Klassisk kinesisk violin (erhu)	Kina	Jinyu Ling 2077 8781 / ruthling3@hotmail.com	1, 3, 4
Vanløse	Afrikansk gospel/solo	Nigeria	Prince Iredia 9144 2305 / ofmdenmark@gmail.com	1, 2
Aarhus	Rumænsk ortodoks kirkesang	Rumænien	Juliana Samsing 8616 7119 / euleanasamsing@yahoo.com	2

(1) Større kor/professionelle musikere, der har givet koncerter i kirker.

(2) Menighedskor eller sanggruppe, der kan medvirke ved gudstjenester, møder og arrangementer.

(3) Find på YouTube.

(4) Ikke tilknyttet migrantmenighed.

Listen er ikke fuldstændig.

Flere migrantkor og musikere: Kontakt Tværkulturelt Center

Checkliste

ved aftale med migrantkor om koncert eller medvirken ved gudstjeneste o.å.

Gode råd

- **Mød hinanden.**
- **Drik en kop kaffe/te og tal arrangementet igennem nogle uger forinden.** Facebook, mail og mobil kan ikke erstatte det personlige møde.
- **Forklar detaljeret om arrangementet og jeres forventninger.**
- **Vær fleksibel.** Det er ikke sikkert, at alt går som planlagt!
- **Kontakt kirker, der har prøvet det før.** Spørg ind til deres erfaringer.

VIS KIRKEN FREM: Inviter korlederen på besøg inden koncerten/gudstjenesten. Hvordan ser (kirke)rummet ud? Hvor skal koret stå? Hvor sidder publikum/menighed?

KONTRAKT: Send en skriftlig kontrakt (mail) med tid, sted, evt. honorar og hvad I forventer. Bed om bekræftelse.

ANNONCERING: Få et godt billede af koret og send kopi af plakat/annonce/omtale til korlederen.

PROGRAM: Hvor mange sange skal koret synge? På hvilke sprog? Er der andre medvirkende? Hvad er tidsrammen?

INSTRUMENTER: Hvilke instrumenter medbringer koret? Har de brug for klaver/keyboard?

MIKROFONER/FORSTÆRKERE: Gospelkor er ofte vant til et højt lydniveau. Må koret bruge mikrofoner/

forstærkere i kirken? De fleste kor kan sagtens synge kirken op uden forstærkere. Lav en klar aftale om lydniveau.

FORTÆLLING: Skal koret fortælle om musikken/sangene undervejs? Nogle kor vil også gerne fortælle, hvad deres kristne tro betyder i hverdagen.

HVEM ER PUBLIKUM? Del forventninger.

KONTAKT KORLEDEREN ugen inden koncerten eller gudstjenesten og gerne igen dagen før. Vær tydelig om ankomst- og øvetid, adresse, transportmuligheder, parkering og eventuel afhentning på station. Har I forstået hinanden?

HUSK: Måske er det første gang, at koret synger i en dansk kirke. Det, der er indlysende for jer, er måske ikke indlysende for koret.

Tal og fakta

Migranter • Flygtninge • Asylansøgere

HVOR MANGE

Alle af udenlandsk herkomst: 793.601

- heraf udenlandske statsborgere: 525.898

- født i Danmark: 185.979

Så mange søgte asyl i 2018: 3.523

Så mange fik asyl/flygtningestatus i 2018: 1.652

Kilde: www.statistikbanken.dk

OPHOLDSGRUNDLAG

Udenlandske statsborgere kan opholde sig i Danmark, hvis de opfylder visse betingelser. Nordiske statsborgere kan frit opholde sig, studere og arbejde i Danmark. EU/EØS-statsborgere kan indrejse og opholde sig her i en kortere periode - og i længere tid, hvis de arbejder eller studerer. Statsborgere fra andre lande kan søge om opholdstilladelse på baggrund af asyl, familiesammenføring, arbejde eller studier.

MIGRANTER: Personer, der af egen vilje er rejst til et andet land – som regel for at arbejde med henblik på at skabe sig et bedre liv. For forskellige kategorier gælder forskellige regler.

FLYGTNINGE: Personer, der ufrivilligt har forladt deres hjemland og fået asyl, fordi de risikerer at miste livet, blive fængslet eller udsat for tortur i hjemlandet på grund af race, religion, politisk aktivitet eller lignende, eller fordi de behøver beskyttelse på grund af krig eller væbnede konflikter i hjemlandet.

KVOTEFlyGTNINGE: Personer med beskyttelsesbehov udvalgt til genbosættelse gennem UNHCR. Frem til 2018 modtog Danmark årligt 500 flygtninge fra flygtningelejre ude i verden.

Kaldes også FN-flygtninge. Fra 2020 vil Danmark igen modtage kvoteflygtninge.

ASYLANSØGERE: Personer, der søger om at blive anerkendt som flygtninge. Sagsbehandlingen kan tage op til et år eller længere. Afviste asylansøgere, der ikke kan eller tør rejse hjem, bor på et udrejsecenter.

FAMILIESAMMENFØRING: Personer med opholdstilladelse i Danmark kan søge om familiesammenføring med ægtefælle og mindreårige børn, hvis de opfylder visse betingelser.

FLYGTNINGE: HVILKEN STATUS?

Flygtninge, der får asyl i Danmark, får enten K-status, B-status eller midlertidig beskyttelsesstatus ifølge Udlændingelovens §7:

§ 7.1: K-status (konventionsstatus)

– blå konventionspas: To års ophold med henblik på midlertidigt ophold. Gives efter to år for højst to år ad gangen.

§ 7.2: B-status (individuel beskyttelsesstatus/de facto status)

– gråt fremmedpas: Et års ophold med henblik på midlertidigt ophold. Gives efter et år for højst to år ad gangen.

§ 7.3: Midlertidig beskyttelsesstatus

Et års midlertidigt ophold. Gives efter tre år for højst to år ad gangen.

PERMANENT OPHOLD

Udlændinge kan søge om permanent opholdstilladelse efter otte år, hvis de opfylder en række betingelser.

VÆRD AT VIDE om migrantmenigheder

Ved en migrantmenighed forstås en kirke, menighed, sproggruppe eller menigheds-lignende fællesskab, der jævnligt holder gudstjeneste eller lignende på et andet sprog end dansk ved en præst/leder, der ikke er født i Danmark, og hvor størstedelen af menigheden har rødder i et andet land. I nogle menigheder benyttes også dansk.

HVOR MANGE: Det skønnes, at der findes mellem 250 og 300 migrantmenigheder i Danmark, når nationale kirker og katolske sproggrupper medregnes.

HVOR KOMMER DE FRA: (omtrentlige tal)

Europa: 70

Mellemøsten/Nordafrika: 25

Afrika syd for Sahara: 70

Asien: 70

Øvrige: 25

SPROG: Der holdes gudstjenester på mindst 45 sprog.

VÆRTSKIRKER: Mindst 60 folkekirker er værtskirker for en migrantmenighed.

MERE INFORMATION

www.tvaerkulturelt-center.dk

www.migrantsamarbejde.dk

NYDANSKERES RELIGION

Kristen baggrund: ca. 42%

Muslimsk baggrund: ca. 39%

Hindu/buddhistisk baggrund: ca. 6%

Andet: ca. 13%

Kilde: Netavisen Sameksistens. Beregning foretaget med udgangspunkt i religionsfordeling i oprindelseslande jvf. CIA's "World Factbook".

Læs mere:

www.nyidanmark.dk og www.flygtning.dk

Migranter synger

Musikalske møder: Migrantkor i folkekirkens rum

Musik er hjertets sprog. I musikken opstår det nære møde mellem mennesker på tværs af sprog og kulturer.

Migranter synger sætter fokus på, hvordan kirkekor og musikere fra Danmarks migrantmenigheder kan berige folkekirkens musikliv og bygge bro mellem gammel- og nydanskere. Men hvem er disse kor, hvad kan de tilbyde, og hvordan får man kontakt?

Denne udgivelse giver det første samlede overblik over 55 kor og musikere med tilknytning til en migrantmenighed. I 10 interviews giver korledere fra Afrika, Asien, Mellemøsten og Europa et unikt indblik i den globale kirkes sangskat. Migrantkor synger, fordi de har noget på hjerte. De vil os noget.

I bogens case stories er der masser af inspiration og gode råd at hente for alle, der har lyst til at invitere et migrantkor ind i folkekirkens rum, hvad enten det handler om en koncert, medvirken ved en gudstjeneste, en kirkefrokost – eller noget helt andet.

”Korsang er en smuk måde at præsentere afrikansk kultur på. Pludselig bliver kulturen spiselig for danskere. Migrantkor serverer en ret, der smager godt!

Clement Dachet, partnerkoordinator i Mission Afrika

”Migrantkor er populære, fordi de er autentiske og udstråler noget af det, kristendommen står for. Migrantkor synger om deres tro. Om ikke at give op og blive modløse. De deler deres tanker om livet. Tilhørerne bliver ramt.

Dorte Kappelgaard, phd-studerende og udviklingskonsulent i Kirkefonden

”Må denne lille bog inspirere flere til at invitere vores nye kristne naboer til at synge for os og sammen med os i folkekirken. Når deres musik har lydt i vores kirkerum, bliver vores kirke også deres kirke.

Peter Arendt, organist i Haslev Kirke

Tvær-
KultuRelt
CENTER

ISBN: 978-87-994128-6-0

Udgivet med støtte fra Den folkekirkelige Udviklingsfond